

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับ
รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครุสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2567

**THE DEVELOPMENT OF GRADE 1 STUDENTS' ENGLISH
PRONUNCIATION SKILL USING PHONICS METHOD
AND HARROW'S INSTRUCTIONAL MODEL**

BY

RATCHADAPORN SUKARAPUNTORN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2024

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับ
รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

โดย

รัชดาภรณ์ สุกรปัทมพร

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2567

นาวาโท รศ.ดร.ชัยวัฒน์ บวรวัฒน์เศรษฐ์
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.นิภาพร สกุลวงศ์
กรรมการ

ดร.พิบูลย์ ตัญญูบุตร
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ศ.ดร.เสีจิตต์ เพ็ชรประสาน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

31 ตุลาคม 2567

Thesis entitled

**THE DEVELOPMENT OF GRADE 1 STUDENTS' ENGLISH
PRONUNCIATION SKILL USING PHONICS METHOD
AND HARROW'S INSTRUCTIONAL MODEL**

by

RATCHADAPORN SUKARAPUNTORN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

Rangsit University
Academic Year 2024

Assoc.Prof.Cdr. Chaiwat Bownwattanaset, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof. Nipaporn Sakulwongs, Ed.D.
Member

Phibun Tanyabut, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Prof. Suejit Pechprasarn, Ph.D.)

Dean of Graduate School

October 31, 2024

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ดร.พิบูลย์ ด้บุญบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ และสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้องเป็นอย่างดีมาโดยตลอด รวมทั้ง นาวาโท รศ.ดร.ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.นิภาพร เฉลิมนิรันดร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำแก่ใจ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ นายวราวุธ วดีวรวิทย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล นักวิชาการศึกษานำศูนย์การพิเศษสำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณรองผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลนครนายก นางสาวจุฬาลักษณ์ บุญสม โรงเรียนอนุบาลนครนายก และนางสาวยาใจ พุทธรักษา ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ความกรุณาอนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือและเก็บข้อมูลวิจัย

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรังสิตทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจในการศึกษาและสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ผู้วิจัยขอมอบเพื่อเป็นการตอบแทนพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

รัชดาภรณ์ ศุกรปิ่นทาร์

ผู้วิจัย

6204326 : รัชดาภรณ์ สุกรปั้นธาร
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอน
 สอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์
 หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พิบูลย์ ัตถุญบุตร

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอน
 ทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบโฟนิกส์
 ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ในระดับใด แหล่งข้อมูลของการวิจัย ได้แก่
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง
 นครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบยกลกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
 ซึ่งนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษแบบคละความสามารถ เพศชาย 18 คน เพศหญิง 21 คน
 รวมจำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ประเภท คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน
 แบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่องการอ่านออกเสียงคำศัพท์
 ภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์
 ภาษาอังกฤษและ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ
 โฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์
 ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ประการที่ 1 และ 2 ใช้การทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน
 (T – test for Dependent Samples) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยประการที่ 3 ใช้การหา
 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออก
 เสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการเรียนการ
 สอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความ
 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ โดยภาพรวมพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} =2.77, S.D. = 0.06) โดยเฉพาะด้าน
 ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น (\bar{X} =2.89, S.D. = 0.30) ความน่าสนใจและการมีส่วนร่วม
 ร่วมในกิจกรรม (\bar{X} =2.82, S.D. = 0.38) และความเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียง (\bar{X} =2.76, S.D. = 0.42)

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 125 หน้า)

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ, วิธีสอนแบบโฟนิกส์, การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ
 ของแฮร์โรว์

ลายมือชื่อนักศึกษา ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

6204326 : Ratchadaporn Sukarapuntorn
 Thesis Title : The Development of Grade 1 Students' English Pronunciation Skill Using Phonics Method and Harrow's Instructional Model
 Program : Master of Education in Curriculum and Instruction
 Thesis Advisor : Phibun Tanyabut, Ph.D.

Abstract

This research aimed to 1) to compare English vocabulary reading and pronunciation skills of Grade 1 students before and after using the development of grade 1 student English Vocabulary reading method using phonics teaching and Harrow's model on practical skills 2) to what extent are Grade 1 students. The population was primary level 1 students studying in the first semester of the academic year 2024 at a school in Mueang Nakhonnayok District, Nakhonnayok Province. The sample was a class of 39 primary level 1 students, the number of which was obtained through cluster random sampling. The instruments were 1) a learning management plan using Phonics teaching methods combined with Harrow's practical skills teaching model, 2) an English listening test which was used for evaluating reading aloud English vocabulary skill, and 3) a questionnaire of students' opinions on learning management using phonics teaching and Harrow's model on practical skill. To meet objectives 1 and 2, the t-test was employed to analyze the data, and the data about students' satisfaction (objective 3) were analyzed using mean and standard deviation.

The results revealed that: 1) The English pronunciation skill of first-grade students after instructed with phonics combined with Harrow's taxonomy of psychomotor domain was significantly higher than the skill before instructed at the .05 level of significance. 2) First-grade students had a high level of satisfaction with the instruction using phonics combined with Harrow's taxonomy of psychomotor domain ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.06), especially in term of increasing ability to pronounce English words ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.30), enjoyment and participation in activities ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.38), and understanding of phonics ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.42).

(Total 125 pages)

Keywords: Phonics, Pronunciation Skills, Harrow's Taxonomy

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	6
1.4 สมมติฐานการวิจัย	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.6 นิยามศัพท์	8
1.7 ประโยชน์ของการวิจัย	10
1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	10
บทที่ 2	
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	13
2.2 ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	18
2.3 แนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์	21
2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's)	28
2.5 เครื่องมือวัดความพึงพอใจ	31
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	41
วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ขั้นตอนที่ 1 ชั้นเตรียมการทดลอง	41
3.2 ขั้นตอนที่ 2 ชั้นสร้างเครื่องมือ	43
3.3 การสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	48
3.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	50
3.5 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน	53
บทที่ 4	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	54
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์	54
บทที่ 5	59
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	59
5.2 อภิปรายผล	60
5.3 ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้โดย ใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์	75
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	90

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ง คุณภาพของแบบทดสอบ	104
ภาคผนวก จ หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหนังสือขอตกลงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	116
ภาคผนวก ฉ เอกสารรับรองจริยธรรมโครงการวิจัยในการทำวิจัยในคน	122
ประวัติผู้วิจัย	125

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	17
2.2	การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์โดยผู้วิจัย	29
3.1	แผนการวิเคราะห์แนวคิดการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics)	42
3.2	แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์	44
3.3	เกณฑ์การแปลความหมายของความพึงพอใจ	50
4.1	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	55
4.2	แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์	57

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า	
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	11
4.1	แสดงกราฟการเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอน แบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน โลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกสมัยใหม่ โรงเรียนต้องเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับอนาคตที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งหมายถึงความจำเป็นที่ต้องสอนทักษะใหม่ ๆ ให้กับนักเรียน เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม โรงเรียนยังต้องทำให้การศึกษามีความยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา นอกจากนี้ โรงเรียนควรเปิดรับเทคโนโลยีและวิธีการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ก้าวทันโลกที่เปลี่ยนแปลง สามารถที่จะแข่งขันกับสังคมในยุคแห่งการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายทางด้านภาษา วัฒนธรรม และเชื้อชาติได้

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของการสื่อสารระหว่างประเทศ ธุรกิจ การศึกษา และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่พูดโดยผู้คนมากกว่า 1.5 พันล้านคนทั่วโลก และเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลกสำหรับการเรียนรู้เป็นภาษาที่สอง ซึ่งสำคัญมากสำหรับการศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยชั้นนำทั่วโลก ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใช้ในสิ่งพิมพ์ทางวิชาการและงานวิจัย ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่จำเป็นสำหรับการศึกษาระดับสูง (Crystal, 2003; Graddol, 2006; Jenkins, 2015; McKay, 2002; Smith, 2010)

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วยให้เราเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย และสามารถสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ภาษายังเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดโอกาสทางการศึกษาและการทำงาน ทำให้เราสามารถพัฒนาตนเองและเติบโตในสังคมโลกได้อย่างมั่นคง

ประเทศไทยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนทุกคน ตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ ในระดับพื้นฐานตามที่หลักสูตรกำหนด โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะช่วยเปิดโลกทัศน์ สร้างโอกาสในการศึกษาต่อและ ทำงานในระดับสากล และช่วยให้เราเข้าใจวัฒนธรรมและมุมมองของผู้คนจากทั่วโลกได้ดียิ่งขึ้น โดย ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของแต่ละมาตรฐานตามที่ กำหนดของระดับชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, น. 1)

อย่างไรก็ตาม ผลสอบ O-NET แสดงให้เห็นว่าเด็กไทยส่วนใหญ่ยังเรียนภาษาอังกฤษได้ไม่ดี เท่าที่ควร ปัญหานี้ อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ครูหลายคนสอนภาษาอังกฤษโดยที่ไม่ได้เรียนมา โดยตรง และ โรงเรียนขาดสื่อการสอนที่เหมาะสม การแก้ปัญหาอาจต้องพัฒนาคุณภาพครู สร้างสื่อ การสอนที่น่าสนใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจไม่เหมาะสม กับบริบทของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

โดยปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีผลกระทบต่อผู้เรียน หลายประการ ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษไม่เก่งอาจมีปัญหาในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือหางาน ทำ หรืออาจขาดโอกาสในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่น ปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจึงมีความสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข โดยที่ผ่านมามีการจัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ อาทิเช่น การเขียนคำศัพท์ การ ใช้รูปประโยคหรือไวยากรณ์ การอ่านออกเสียง เป็นต้น โดยเฉพาะการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลัก ของเจ้าของภาษานั้นว่าเป็นปัญหาสำคัญ ดังที่ ประนุช สุขศรี และปรีชา โนแก้ว (2545) ได้กล่าวว่า ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของคนไทยเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การขาดโอกาสได้ฝึกฝนกับ เจ้าของภาษา และความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การแก้ปัญหา นี้ อาจทำได้โดยการฝึกฝนการออกเสียงเป็นประจำ และใช้สื่อการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกฝนการออกเสียง นอกจากนี้ พินทิพย์ ทวยเจริญ (2547) ยังได้กล่าวอีกว่า ในการออกเสียงคนไทยมักจะออกเสียง ภาษาอังกฤษตามแบบภาษาไทย เลยทำให้การออกเสียงภาษาอังกฤษของคนไทยไม่ค่อยถูกต้อง เพราะเราไม่คุ้นเคยกับเสียงภาษาอังกฤษ และอาจจะอ่านออกเสียงผิด ทำให้สื่อสารไม่เข้าใจ ดังนั้น นอกจากการออกเสียงที่ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำก็สำคัญไม่แพ้กัน การออกเสียงที่ ถูกต้องและความเข้าใจความหมายเป็นสิ่งที่ต้องไปด้วยกันในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การ

สื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องทั้งออกเสียงได้ถูกต้องและเข้าใจความหมายของคำ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (บำรุง โตรัตน์, 2547)

วิธีสอนโฟนิกส์ช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากเสียงของตัวอักษร ผู้เรียนจะเข้าใจว่าตัวอักษรแต่ละตัวมีเสียงอย่างไร และนำเสียงเหล่านั้นมาประกอบกันเป็นคำ เมื่อเด็ก ๆ เข้าใจหลักการนี้แล้ว ก็จะสมารถอ่านคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้เอง มักใช้ในการสอนระดับประถมศึกษา ดังที่ Weaver (1994) ที่ได้กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง โดยเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ว่าตัวอักษรแต่ละตัวมีเสียงอย่างไร และเมื่อนำเสียงเหล่านั้นมารวมกันจะเกิดเป็นคำ การฝึกอ่านคำง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยเสียงที่คุ้นเคย จะช่วยให้เด็ก ๆ สามารถวิเคราะห์และอ่านคำที่ซับซ้อนมากขึ้นได้เอง ซึ่งจะส่งผลให้เด็ก ๆ มีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น และมีความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรอุษา แซ่เตียว (2556) ที่ได้ศึกษาการใช้โฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และงานวิจัยของสุชาดา อินมี (2556) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อโฟนิกส์ไปสเตอร์เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และงานวิจัยของจิราภา เสืออินทร์ (2559) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลการวิจัยสอดคล้องกัน กล่าวคือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการดังกล่าวมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

งานวิจัยของณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อติภทรนันท์, และนันทยา แสงสิน (2561) ซึ่งศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านและเขียนคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์มีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อความสามารถในการอ่านและเขียนคำภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่นเดียวกับณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อติภทรนันท์, และนันทยา แสงสิน (2561) ที่ศึกษาการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง และรู้คำศัพท์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยม หลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ นอกจากนี้ ยังพบว่าการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์นั้นสามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้อีกด้วย ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Evans and Carr (1985) จากมหาวิทยาลัยเกวลฟ์ (University of Guelph) ในประเทศแคนาดา และ Evans and Carr (1985) แห่ง

มหาวิทยาลัยมิชิแกน (University of Michigan) ที่ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสอน 2 แบบ ที่ใช้ใน ห้องเรียนระดับเกรด 1 จำนวน 20 ห้อง ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 ใช้วิธีการสอบแบบโพนิกส์ และผู้เรียนกลุ่มที่ 2 ใช้วิธีแบบดั้งเดิม โดยผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ใช้เวลาเรียนรู้การอ่านเท่ากัน หลังจากการจัดการเรียนและการ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มที่ 2 ผลการวิจัย เหล่านี้สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้าของ Adams, Foorman, Lundberg, and Beeler (1998) และ Hill (1999) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าวิธีการสอนแบบโพนิกส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านตั้งแต่ ระดับเริ่มต้น และมีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบโพนิกส์กับผู้เรียนที่ ไม่ได้รับ ในขณะที่ Hill (1999) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การสอนโพนิกส์ช่วยเพิ่มความรู้อย่างเข้าใจ เกี่ยวกับหน่วยเสียงและความสามารถในการสะกดคำของผู้เรียน

การสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's Taxonomy of Learning Domains) เป็น ทฤษฎีการเรียนรู้ที่พัฒนาโดยรีโนลด์ แฮร์โรว์ (Reinold Harrow) ในปี ค.ศ. 1972 ที่ถูกนำมาใช้อย่าง แพร่หลายในการศึกษาเพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทฤษฎีนี้แบ่งการเรียนรู้ ออกเป็น 6 โดเมน ได้แก่ โดเมนความรู้ (Knowledge Domain) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลหรือ ข้อเท็จจริง โดเมนนี้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความรู้ระดับที่ 1 (Knowledge Level 1) คือ การจำข้อมูลได้ ระดับความรู้ระดับที่ 2 (Knowledge Level 2) คือ การเข้าใจความหมายของข้อมูล และ ระดับความรู้ระดับที่ 3 (Knowledge Level 3) คือ การประยุกต์ใช้ข้อมูล โดเมนความเข้าใจ (Comprehension Domain) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายของข้อมูล โดเมนนี้แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับความเข้าใจระดับที่ 1 (Comprehension Level 1) คือ การแปลความหมายของข้อมูล และ ระดับความเข้าใจระดับที่ 2 (Comprehension Level 2) คือ การตีความความหมายของข้อมูล โดเมนการ ประยุกต์ใช้ (Application Domain) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ความรู้เพื่อแก้ปัญหา โดเมนนี้แบ่ง ออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับการประยุกต์ใช้ระดับที่ 1 (Application Level 1) คือ การแก้ปัญหาที่ ชัดเจน และระดับการประยุกต์ใช้ระดับที่ 2 (Application Level 2) คือ การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน โดเมน การวิเคราะห์ (Analysis Domain) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ โดเมนนี้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับการวิเคราะห์ระดับที่ 1 (Analysis Level 1) คือ การแยกแยะ ข้อมูลออกเป็นส่วนย่อย ๆ ระดับการวิเคราะห์ระดับที่ 2 (Analysis Level 2) คือ การหาความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนย่อย ๆ ของข้อมูล และระดับการวิเคราะห์ระดับที่ 3 (Analysis Level 3) คือ การหาข้อสรุป จากข้อมูล โดเมนการประเมิน (Evaluation Domain) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการประเมินข้อมูลเพื่อหา คุณค่า โดเมนนี้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับการประเมินระดับที่ 1 (Evaluation Level 1) คือ การตัดสินคุณค่าของข้อมูล ระดับการประเมินระดับที่ 2 (Evaluation Level 2) คือ การเปรียบเทียบ

คุณค่าของข้อมูล และระดับการประเมินระดับที่ 3 (Evaluation Level 3) คือ การตัดสินคุณค่าของข้อมูล โดยคำนึงถึงบริบท และ โดเมนการสร้าง (Synthesis Domain) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างสิ่งใหม่ ๆ โดเมนนี้แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับการสร้างระดับที่ 1 (Synthesis Level 1) คือ การรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างสิ่งใหม่ ๆ และระดับการสร้างระดับที่ 2 (Synthesis Level 2) คือ การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ Harrow (1972) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's Model of Skill Acquisition) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์จะมีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยครูสามารถใช้ทฤษฎีนี้เพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

การวิจัยพบว่า การใช้วิธีสอนแบบโฟนิคส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างชัดเจน นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ จะสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น เมื่อเทียบกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอื่น (ศิวพร รัตนานา, 2554)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ โฟนิคส์มาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเสียงของตัวอักษรที่ถูกต้อง สามารถประสมคำ แยกเสียง ออกเสียงพยัญชนะและสระ อีกทั้งสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง อันจะส่งผลให้ นักเรียนมีทักษะการอ่านและออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

1.3.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.2 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's) อยู่ในระดับมากขึ้นไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ที่อยู่ระหว่างการศึกษานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 233 คน (โรงเรียนอนุบาลนครนายก, 2567)

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดนครนายก อายุ 7 ปี ที่อยู่ระหว่างการศึกษานในภาคเรียน

ที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เพศชาย 18 คน เพศหญิง 21 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 39 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

1.5.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มาจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ ป.1/2 ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน โดยมีสาระการเรียนรู้แกนกลางคือ ตัวอักษร (Letter Names) เสียงตัวอักษร (Letter Sounds) และสระ (Vowel Sounds) การสะกดคำ และหลักการอ่านออกเสียง

โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวทางการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) และนำมาออกแบบเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง สำหรับใช้จัดการเรียนรู้ใน 4 สัปดาห์

1.5.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.5.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ โฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

1.5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- (1) ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- (2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช่วิธีสอนแบบ โฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

1.5.4 สถานที่ใช้ในการวิจัย

ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดนครนายก

1.5.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาดำเนินการทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ เดือนพฤษภาคม 2567 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 8 ชั่วโมง

1.6 นิยามศัพท์

ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษออกมาเสียงตามหลักการสะกดคำ นักเรียนจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง ทั้งพยัญชนะ สระสั้น สระยาว และคำควบกล้ำ เมื่อนักเรียนมีทักษะนี้แล้ว จะสามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้เอง และสามารถเข้าใจความหมายของคำที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบประเมินค่า 5 ระดับ (Scoring Rubrics) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ที่ผสมผสานกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบแฮร์โรว์ ซึ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงและการใช้สื่อที่หลากหลาย โดยวัดจากแบบสอบถามที่ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจใน 4 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่เรียนรู้ กิจกรรมที่ได้ทำ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ให้นักเรียนเลือกตอบในระดับความพึงพอใจ 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย

วิธีสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยเน้นการเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษร เราจะเรียนรู้ว่าเสียงแต่ละเสียงในภาษาอังกฤษเขียนแทนด้วยตัวอักษรอะไร ไม่ว่าจะเป็นเสียงพยัญชนะ สระ หรือคำควบกล้ำ การเรียนรู้โฟนิกส์จะช่วยให้เราอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น และพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น (Jolly Phonics, 2011)

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ หมายถึง กรอบแนวคิดที่จำแนกทักษะการเรียนรู้ที่เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายและการประสานงานของกล้ามเนื้อออกเป็น 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูงสุด ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความซับซ้อนและต้องการความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลียนแบบ (Imitation) ในขั้นนี้ ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมหรือทักษะจากครูหรือแบบอย่าง โดยเน้นที่การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและการรับรู้ทางประสาทสัมผัส เช่น การฟังเสียง การมองเห็น และการสัมผัส ตัวอย่างเช่น ในการเรียนรู้การเล่นกีตาร์ ผู้เรียนอาจเริ่มต้นด้วยการเลียนแบบวิธีการจับคอร์ดจากครู

ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง (Manipulation) เมื่อผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับทักษะพื้นฐานแล้ว พวกเขาจะเริ่มปฏิบัติตามคำแนะนำทีละขั้นตอน โดยอาศัยความเข้าใจในกระบวนการและลำดับขั้นตอน ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนกีตาร์อาจเริ่มฝึกเล่นคอร์ดตามแบบฝึกหัดที่ครูให้มา

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ในขั้นนี้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และคล่องแคล่วมากขึ้น โดยสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองและพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนกีตาร์สามารถเปลี่ยนคอร์ดได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ

ขั้นที่ 4 การแสดงออก (Articulation) เมื่อผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในทักษะแล้ว พวกเขาสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนขึ้น และสามารถปรับเปลี่ยนทักษะให้เข้ากับบริบทต่างๆ ได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนกีตาร์สามารถนำคอร์ดที่เรียนรู้ไปเล่นเพลงต่าง ๆ ได้

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) คือขั้นสูงสุดของทักษะการปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว และอัตโนมัติ โดยไม่ต้องใช้ความพยายามหรือสมาธิมากนัก ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนกีตาร์สามารถเล่นเพลงได้อย่างไหลลื่นและเป็นธรรมชาติ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ หมายถึง หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นมา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างแรงบันดาลใจ ในขั้นนี้ ครูจะสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นความอยากรเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

ขั้นที่ 2 การเริ่มเรียนรู้ ในขั้นนี้ นักเรียนจะเริ่มเรียนรู้การเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ ตามแบบอย่างที่ต้อง โดยครูจะแนะนำวิธีการเขียนทีละขั้นตอนอย่างละเอียด พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษร ได้อย่างถูกต้องและสวยงาม

ขั้นที่ 3 สนุกกับการฝึกฝน ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้สนุกกับการฝึกฝนทักษะการประสมเสียงเพื่ออ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยครูจะจัดกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่องและเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 นักเรียนมีส่วนร่วม ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนรู้ โดยนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านออกเสียงและแยกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาการสะกดคำและความเข้าใจในหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 5 ส่งเสริมกำลังใจให้นักเรียน ในขั้นนี้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์จนถึงระดับที่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว และอัตโนมัติ แม้ว่าคำศัพท์นั้นๆ จะไม่ได้เป็นไปตามหลักการสะกดคำก็ตาม ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและประสบการณ์ที่สั่งสมมาในแต่ละขั้นตอน

1.7 ประโยชน์ของการวิจัย

1.7.1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ มีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

1.7.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในระดับชั้นอื่นต่อไป

1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's)

การศึกษาจะตรวจสอบว่าการบูรณาการวิธีการสอนทั้งสองนี้มีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างไรซึ่งสามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

2.1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.4 คุณภาพผู้เรียนระดับประถมศึกษา

2.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.2 ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.3 แนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์

2.3.1 ความหมายของการสอนแบบโฟนิกส์

2.3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

2.3.3 ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's)

2.5 เครื่องมือวัดความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่การเชื่อมต่อระหว่างประเทศมีความสำคัญมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ใช่เพียงแค่ทักษะเสริม แต่เป็นเครื่องมือสำคัญที่เปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การทำงาน และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในระดับนานาชาติได้อย่างกว้างขวาง ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาต่างประเทศหลักที่กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในขณะที่ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และ ภาษาเพื่อนบ้าน เป็นทางเลือกที่สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามความเหมาะสม

2.1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมโลกที่มีความหลากหลาย โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นที่ กระบวนการเรียนรู้ และ การพัฒนาทักษะที่สำคัญดังนี้

ทักษะการสื่อสาร

- 1) การฟังอย่างเข้าใจ: ฟังเพื่อเข้าใจสาระสำคัญ และวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น การสนทนา การบรรยาย หรือสื่อมวลชน
- 2) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ: สื่อสารความคิดเห็นและความรู้สึกร่างชัดเจนเหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์
- 3) การอ่านเพื่อวิเคราะห์: อ่านเพื่อค้นหาข้อมูลที่ต้องการ รวมถึงวิเคราะห์เนื้อหาและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- 4) การเขียนเชิงวิเคราะห์: เขียนเพื่อสื่อสารความคิดเห็น สร้างข้อเสนอแนะ และนำเสนอข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

ทักษะการคิดวิเคราะห์

- 1) การแก้ปัญหา: ใช้ภาษาต่างประเทศในการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางแก้ไข

- 2) การคิดสร้างสรรค์: พัฒนาแนวคิดใหม่ๆ และนำเสนอ ไอเดียที่เป็นประโยชน์
- 3) การคิดเชิงวิพากษ์: วิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นอย่างรอบด้าน

ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

- 1) การค้นคว้าข้อมูล: ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน
- 2) การจัดการเวลา: วางแผนและจัดการเวลาในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) การทำงานเป็นทีม: ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ทักษะชีวิต

- 1) การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง
- 2) ความคิดริเริ่ม กล้าที่จะลองสิ่งใหม่ๆ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- 3) ความเป็นพลเมืองโลก: มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองโลก และมีความรับผิดชอบ

ต่อสังคม

ผ่านกระบวนการเรียนรู้เหล่านี้ ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาต่อ การทำงาน หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงสามารถเป็น ตัวแทนในการเผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2.1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.4 คุณภาพผู้เรียนระดับประถมศึกษา

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน

3) บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

4) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

5) พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

6) บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

7) บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- 8) ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
- 9) ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
- 10) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ

ตนเอง

11) ครอบครั้ว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

12) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยคข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก /ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2) พูด /เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ

3) พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

4) พูด /เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

5) พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพแผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

6) ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง /ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

7) เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

8) บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

9) เปรียบเทียบความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

10) ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

11) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

12) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

13) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

14) ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

2.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./Listen./Repeat./Quiet!/Stop! etc.
	2. ระบุดัชนีอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ตัวอักษร (Letter Names) เสียงตัวอักษรและสระ (Letter Sounds) และการสะกดคำ หลักการอ่านออกเสียง เช่น 1) การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ 2) การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (Stress) ในคำและกลุ่มคำ 3) การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ (Intonation) ในประโยค

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง	คำ กลุ่มคำ และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
	4. ตอบคำถามจากการฟังเรื่องใกล้ตัว	บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว หรือนิทานที่มีภาพประกอบประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is it a/an..? Yes, it is./No, it is not. etc. - Wh-Question เช่น What is it? It is a/an... etc.

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยโดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ ป.1/2 ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน โดยมีสาระการเรียนรู้แกนกลางคือตัวอักษร (Letter Names) เสียงตัวอักษร (Letter Sounds) และสระ (Vowel Sounds) การสะกดคำ และหลักการอ่านออกเสียง

2.2 ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ซึ่งความหมายของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามพจนานุกรม New Oxford Advance Learner's Dictionary ของ

Hornby (2000) ได้ให้คำนิยามคำว่า “การออกเสียง” หรือ “Pronunciation” มีความหมายหลักสองประการ เช่น วิธีการเปล่งเสียงในภาษาใดภาษาหนึ่ง: หมายถึงวิธีที่เสียงต่าง ๆ ในภาษาถูกเปล่งออกมา ซึ่งรวมถึงทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะ และวิธีการเปล่งเสียงคำและเสียงในภาษาอังกฤษ: ในบริบทของภาษาอังกฤษ การออกเสียงหมายถึงวิธีที่บุคคลเปล่งเสียงคำหรือเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษออกมา ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ตามหลักสัทศาสตร์ โดยภาษาอังกฤษมีเสียงสระทั้งหมด 21 เสียง (เสียงเดี่ยว 12 เสียง และเสียงประสม 9 เสียง) และเสียงพยัญชนะ 24 เสียง

ภูมิ นุราพันธุ์ (2530 อ้างถึงใน สารีณี สุวรรณพันธุ์, 2553 น. 30-31) ได้ให้คำจำกัดความของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นกระบวนการผสมเสียงเป็นคำ และผสมคำเป็นประโยค ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

- 1) การออกเสียงแต่ละเสียงให้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานสำคัญในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) การผสมเสียงต่าง ๆ ให้เป็นคำ เมื่อสามารถออกเสียงแต่ละเสียงได้ถูกต้องแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำเสียงเหล่านั้นมารวมกันเป็นคำ
- 3) การเน้นเสียงหนักให้ถูกต้อง ในคำที่มีหลายพยางค์ การเน้นเสียงหนักที่พยางค์ที่ถูกต้องมีความสำคัญต่อความหมายและความเข้าใจ
- 4) การอ่านออกเสียงจึงหะหนักเบาให้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงวลีหรือประโยคให้ถูกต้องตามจังหวะหนักเบา ช่วยให้การสื่อสารเป็นธรรมชาติและเข้าใจง่าย

นอกจากนี้ การออกเสียงภาษาอังกฤษยังเกี่ยวข้องกับประเด็นอื่น ๆ อีก เช่น การกลายเสียงของคำ การออกเสียงตามที่สะกด การออกเสียงที่เป็นมาตรฐาน และหลักสัทศาสตร์ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ

Yates (2002, p. 1) ได้ให้ความหมายของการออกเสียงไว้ดังนี้ เป็นเสียงที่เปล่งออกมาเพื่อใช้สื่อความหมาย โดยให้ความสนใจต่อเสียงในภาษาใดภาษาหนึ่ง รวมถึงลักษณะต่าง ๆ ของการพูดมากกว่าระดับของเสียงใดเสียงหนึ่ง เช่น การเน้นเสียงหนัก - เบา การลงจังหวะเสียงสูง - ต่ำ และการจัดช่วงจังหวะทำนองวิธีการเปล่งเสียง รวมถึงท่าทางและการแสดงออกต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับวิธีการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้ง Fracer (2001, as cited in Wodecki, 2014, p. 4) ได้นิยามความหมายของการออกเสียงว่า การออกเสียงเป็นคุณลักษณะที่ช่วยทำให้การพูดนั้นง่ายและคล่องขึ้น ซึ่งคุณลักษณะทั้งหมดในการออกเสียงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการเปล่ง

เสียงพูด การลงจังหวะ การลงทำนองเสียงสูง-ต่ำ การเน้นน้ำเสียงถ้อยคำ ลีลาท่าทางการพูดรวมทั้ง การสื่อสารด้วยสายตา

จากความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การออกเสียง ภาษาอังกฤษเป็นวิธีที่บุคคลใช้เปล่งเสียงออกมาตามลักษณะและหลักการทางภาษา เป็นการผสม เสียงเข้าเป็นคำและจากคำเป็นประโยค โดยมีหลักการตามหลักสัทศาสตร์ มีการเน้นเสียงหนักเสียง เบา การลงทำนองเสียงสูง-ต่ำ การเน้นเสียงถ้อยคำ การจัดจังหวะ ท่าทางการแสดงออก รวมถึงการ สื่อสารด้วยสายตา เพื่อให้การออกเสียงภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

2.2.2 ความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษ

การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะหากผู้เรียน ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ก็จะทำให้ยากและเกิดปัญหาต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักวิชาการไทย พบว่า มีเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษอยู่หลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย และมีเสียงจำนวนหนึ่งที่คล้าย กับเสียงภาษาไทย คนไทยจึงนิยมใช้เสียงภาษาไทยแทนเสียงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง การ ใช้เสียงภาษาไทยในการสื่อสารแทนเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้คำและความหมายเปลี่ยนไป (ชมศักดิ์ มัชฌมจันทร์, 2547)

ดังนั้น การออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน กนกวรรณ อินทรสูตร (2551 อ้างถึงใน เจษฎา วารี, 2557, น. 14-15) กล่าวว่า การฝึกออกเสียงบ่อย ๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วและชัดเจน การสร้างให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ควบคู่กับการฝึกออกเสียงตามวิธีและขั้นตอนที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในเรื่อง ของโครงสร้างและไวยากรณ์ของประโยคได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นอย่างมาก ดังที่ พิณทิพย์ ทวยเจริญ กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การรู้แค่คำศัพท์และ โครงสร้างประโยคไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องสามารถพูดและออกเสียงที่เจ้าของภาษา สามารถเข้าใจได้

นอกจากนี้ (นันทนา รมเกียรติ, 2548, น.7) ได้กล่าวถึงการเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนควรฝึกฝนในเรื่องของการเน้นเสียง (Stress) และทำนองเสียง (Intonation) ขณะที่ บุษบา กนกศิลป์ธรรม (2535, น. 2) กล่าวว่า ทักษะการพูดต้องอาศัยทักษะการฟังควบคู่กันไป หากผู้พูดออกเสียงไม่ชัดเจนจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ไม่สามารถสื่อสารได้

สรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ๆ การฝึกฝนอ่านออกเสียงคำศัพท์บ่อย ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร และทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ

2.3 แนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์

2.3.1 ความหมายของการสอนแบบโฟนิกส์

รูปแบบการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ (Phonic Approach) เป็นการสอนที่เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (A Focus on Effective Communication with Accuracy) เน้นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรในภาษาอังกฤษ โดยเราจะเรียนรู้ว่าเสียงแต่ละเสียงในภาษาอังกฤษเขียนแทนด้วยตัวอักษรหรือกลุ่มของตัวอักษรอย่างไร เช่น เสียง /s/ เขียนแทนด้วยตัวอักษร s เสียง /ai/ อาจเขียนแทนด้วยตัวอักษร ai หรือ ay การเรียนรู้โฟนิกส์จะช่วยให้เราสามารถถอดรหัสคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้อย่างถูกต้อง และพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น (น้ำทิพย์ ขจรบุญ, 2555, น. 9)

โฟนิกส์ (Phonics) มาจากคำว่า “Phone” แปลว่า “เสียง” โฟนิกส์เป็นหลักการทางภาษาอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงหน่วยเสียง (Phonemes) ในภาษาที่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ โฟนิกส์เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนการอ่านออกเสียง โดยมีหลักทางภาษาบ่งบอกชัดเจนว่าตัวอักษรแต่ละตัวแทนเสียงอะไร และเสียงเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงได้อย่างไรเมื่ออยู่กับตัวอักษรอื่น เด็ก ๆ จะเรียนรู้การอ่านคำโดยการผสมเสียงของตัวอักษรเข้าด้วยกัน ภาษาอังกฤษมีตัวอักษร 26 ตัว แต่มีเสียงมากกว่านั้นมาก การเรียนรู้โฟนิกส์จะช่วยให้เด็ก ๆ อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว เพราะเป็นการสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร

Weaver (2002, p. 47) คำกล่าวของ Weaver (2002) นั้นสอดคล้องกับหลักการสอนภาษาแบบโฟนิคส์อย่างยิ่ง โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเริ่มต้นที่หน่วยเสียง (Phonemes) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำ

Vacca, J., Vacca, R., and Gove (2000) ระบุว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิคส์ มีอยู่ 2 แบบ คือ การสอนโฟนิคส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics หรือ Implicit Phonics) โดยวิธีนี้เริ่มจากคำที่มีอยู่แล้ว แล้วค่อย ๆ แยกเสียงต่าง ๆ ในคำนั้นออกมา เช่น คำว่า “shell” และ “dash” มีเสียง /sh/ เหมือนกัน เด็ก ๆ จะเรียนรู้ว่าเสียง /sh/ นี้เกิดจากการผสมของตัวอักษร s และ h ส่วนแบบที่สอง ได้แก่ การสอนโฟนิคส์แบบสร้างคำ (Synthetic Phonics หรือ Explicit Phonics) ซึ่งวิธีนี้จะเริ่มจากเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวก่อน แล้วค่อยนำเสียงเหล่านั้นมารวมกันเป็นคำ เช่น เสียง /b/, /ae/, และ /t/ เมื่อนำมารวมกันจะได้คำว่า “bat” เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ว่าตัวอักษรแต่ละตัวมีเสียงอย่างไร และสามารถนำเสียงเหล่านั้นมาสร้างคำใหม่ ๆ ได้

จากคำจำกัดความของการสอนแบบโฟนิคส์ สรุปได้ว่า การสอนโฟนิคส์ทั้งสองแบบมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง แต่มีวิธีการที่แตกต่างกัน โดยโฟนิคส์แบบวิเคราะห์เสียงจะเริ่มจากคำที่มีอยู่แล้ว ส่วนโฟนิคส์แบบสร้างคำจะเริ่มจากเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว การเลือกใช้วิธีการสอนใดจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ในการสอน

2.3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิคส์

การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิคส์ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเสียง (Phoneme) และการสะกด (Grapheme) เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงของภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปพยัญชนะ เสียงสระและถ่ายโยงสู่ตัวอักษร ทำให้สามารถอ่านและเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการสอนของจอลลี Jolly Learning (2011) ซึ่งถูกคิดค้นโดย Sue Lloyd และ Sara Wernham ซึ่งเป็นการจัดการสอนโฟนิคส์แบบสังเคราะห์ที่สนุกสนานและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำขั้นตอนการสอนมาปรับใช้ให้เข้ากับผู้เรียน และได้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิคส์ 5 ขั้นตอนดังนี้

1) การรู้จักชื่อและเสียงของแต่ละตัวอักษร (Learning the Letter and Sound): ขั้นตอนนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว และเสียงที่สัมพันธ์กับตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งแตกต่างจากการเรียกชื่อตัวอักษรแบบดั้งเดิม โฟนิคส์เน้นให้ผู้เรียนจดจำเสียงของตัวอักษร เช่น A ออกเสียง “เอะ” และ B ออกเสียง “เบอะ” การสอนเริ่มต้นด้วยการจับคู่ตัวอักษรกับเสียงแบบหนึ่งต่อหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างตัวอักษรและเสียง กิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนานและเน้นการเชื่อมโยงระหว่างชื่อ รูปร่าง และเสียงของตัวอักษร จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการจดจำของผู้เรียน

2) การเรียนรู้การเขียนตัวอักษรตามแบบอย่างที่ถูกต้อง (Learning Letter Formation): ขั้นตอนนี้เน้นการเรียนรู้รูปร่างของตัวอักษรและฝึกฝนการเขียนตัวอักษรให้ถูกต้องตามแบบอย่าง โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนตัวอักษรได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

3) การประสมเสียงให้เป็นคำ (Blending): ขั้นตอนนี้สอนผู้เรียนให้ประสมเสียงแต่ละเสียงเข้าด้วยกันเพื่ออ่านและเขียนคำศัพท์ เมื่อผู้เรียนจดจำเสียงของตัวอักษรได้ครบแล้ว จะเริ่มฝึกผสมเสียงสระกับพยัญชนะเพื่อสร้างคำง่าย ๆ เช่น cat จากนั้นจึงเพิ่มพยัญชนะอื่น ๆ เพื่อสร้างคำที่ซับซ้อนขึ้น เช่น CAT การฝึกผสมเสียงกับพยัญชนะที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการออกเสียงและพัฒนาทักษะการอ่าน

4) การแยกเสียงคำ (Identifying the Sounds in Words): ขั้นตอนนี้เน้นการฝึกแยกเสียงในคำเพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำ ผู้เรียนจะได้ฝึกฟังคำศัพท์และระบุเสียงแต่ละเสียงที่ประกอบกันเป็นคำนั้น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการสะกดคำและการเขียน

5) การสอนคำศัพท์ที่ไม่ได้เป็นไปตามการสะกดคำ (Sight Words): ขั้นตอนนี้สอนผู้เรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงตามกฎเกณฑ์การสะกดคำ เช่น a, and, the เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนต้องจดจำคำเหล่านี้เป็นพิเศษเพื่อให้สามารถอ่านและเข้าใจข้อความได้อย่างถูกต้อง

2.3.3 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์

สุธีรา บุญนาค (2559) ได้แนะนำในการสอนภาษาแบบโฟนิคส์ ไว้ดังนี้

หลักการสำคัญในการสอนภาษาแบบโฟนิคส์

1) การปรับการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน: การเรียนการสอนแบบโฟนิคส์ควรคำนึงถึงความต้องการและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนหรือกลุ่มผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้

2) การเชื่อมโยงเสียงกับความหมาย: การเริ่มต้นด้วยคำศัพท์ที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยสร้างความเข้าใจและความเชื่อมโยงระหว่างเสียงและความหมายของคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน

3) การฝึกฝนทักษะการฟัง: การฝึกฟังเสียงและแยกแยะความแตกต่างของเสียงในระยะแรกมีความสำคัญต่อการจดจำและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร

4) การวิเคราะห์คำจากซ้ายไปขวา: การสอนให้ผู้เรียนวิเคราะห์คำโดยเริ่มจากเสียงต้น กลาง และท้าย ช่วยให้เข้าใจโครงสร้างของคำและกระบวนการผสมเสียงเป็นคำ

5) การใช้บริบทและตัวช่วยอื่น ๆ: ในช่วงเริ่มต้น ผู้เรียนสามารถใช้บริบท ตำแหน่งของคำ และตัวช่วยอื่น ๆ เพื่อช่วยในการออกเสียงและทำความเข้าใจคำศัพท์

6) การจดจำหลักการพื้นฐาน: การสอนให้ผู้เรียนจดจำหลักการพื้นฐานของโฟนิกส์ เช่น การแปลเสียงและการสะกดคำ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านและเขียนคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้

7) การแทนที่ตัวอักษรของเสียงต้น: กิจกรรมการแทนที่ตัวอักษรของเสียงต้นในคำ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และสามารถสร้างคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้

8) การจับคู่เสียงและสัญลักษณ์: การฝึกจับคู่เสียงที่ครูดอกเสียงกับตัวอักษรหรือคำที่เป็นตัวเขียน ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการระบุคำศัพท์

9) การแยกแยะและประสมหน่วยเสียง: การฝึกแยกแยะและประสมหน่วยเสียง เช่น Phonogram, คำควบกล้ำ และรูปของเสียง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของคำและสามารถอ่านและสะกดคำที่ซับซ้อนขึ้นได้

10) การสร้างแรงจูงใจ: การให้ผู้เรียนได้ค้นพบว่าพวกเขาสามารถอ่านและถอดรหัสคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ด้วยความรู้ด้านโฟนิกส์ จะช่วยสร้างความกระตือรือร้นและความมั่นใจในการเรียนรู้

สุธีรา บุนนาค (2559) ได้ให้คำแนะนำในการนำเสนอวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไว้ว่า

แนวทางการนำเสนอวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

1) การสอนเสียงพยัญชนะ: เนื่องจากเสียงพยัญชนะมีความสำคัญและปรากฏบ่อยในการพูด การสอนโฟนิกส์จึงควรเริ่มต้นจากการสอนเสียงพยัญชนะก่อน

1.1) เริ่มต้นด้วยพยัญชนะที่คล้ายกัน: เริ่มสอนจากพยัญชนะที่มีลักษณะการเขียนและเสียงที่คล้ายคลึงกัน เช่น s, m, p เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะและจดจำได้ง่าย

1.2) หลีกเลี่ยงการสอนพยัญชนะที่คล้ายกันพร้อมกัน: ไม่ควรสอนพยัญชนะที่มีความคล้ายคลึงกันมากเกินไปพร้อมกันในครั้งเดียว เช่น b, d, p, m, n เพื่อป้องกันความสับสนในการเรียนรู้

1.3) สอนพยัญชนะเสียงไม่ชัดเจนในตอนท้าย: พยัญชนะที่มีเสียงไม่ชัดเจน เช่น c, g, h, w ควรสอนในภายหลังเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะแล้ว

1.4) เริ่มจากพยัญชนะต้นและเสียงเดี่ยว: เริ่มสอนจากพยัญชนะต้นและเสียงเดี่ยวก่อนที่จะสอนเสียงพยัญชนะคู่ (sh, ch, th, ph) หรือพยัญชนะประสม (bl, fr, str, sl) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการพื้นฐานก่อนที่จะเรียนรู้เสียงที่ซับซ้อนขึ้น

2) การฝึกทักษะการฟัง: การสอนแบบโฟนิกส์ควรเริ่มต้นด้วยกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน โดยเน้นการฟังและการแยกแยะความแตกต่างของเสียงต่าง ๆ

3) การใช้บริบทในการฝึก: การฝึกทักษะการฟังควรทำโดยอาศัยบริบทหรือคำศัพท์ที่มีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงกับความหมายและเข้าใจการใช้งานจริงของภาษา

การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมที่ครูผู้สอนสามารถนำไปสอนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะวิธีการเรียนการสอนอ่านเบื้องต้นของนักเรียนที่เริ่มเรียนอ่าน หรือสามารถนำไปใช้เป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ไม่สามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้ นักเรียนจะเข้าใจและรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ ซึ่งจะเริ่มต้นจากพยัญชนะก่อน แล้วจึงตามด้วยสระ และประสมเสียงของพยัญชนะและสระให้เกิดเป็นคำ ซึ่งจะเป็นสะพานนำไปสู่การถอดรหัสสัญลักษณ์ในระบบภาษาเขียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการอ่านออกเขียนได้

สรุปได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์ เริ่มต้นจากการฝึกฟังและแยกแยะเสียงต่าง ๆ จากนั้นจึงสอนความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง โดยเริ่มจากพยัญชนะก่อน แล้วจึงตามด้วยสระ และประสมเสียงของพยัญชนะและสระ ให้เกิดเป็นคำ การสอนแบบโฟนิกส์มีประโยชน์ในการช่วยให้เด็ก ๆ สามารถอ่านออกเขียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนี้ สอนเด็ก ๆ ฝึกฟังและแยกแยะเสียงต่าง ๆ สอนความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง โดยเริ่มจากพยัญชนะก่อนสอนการประสมเสียงของพยัญชนะและสระ ให้เกิดเป็นคำ การสอนแบบโฟนิกส์สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนอ่าน หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

2.3.4 ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การเรียน โฟนิกส์ จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้พัฒนาความสามารถในทักษะต่าง ๆ ได้ เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถในการแยกแยะหน่วยเสียงได้จดจำเสียงของตัวอักษรได้ ผสมเสียงและสะกดคำได้ ทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและสามารถฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ในช่วงแรกการเรียนแบบโฟนิกส์จะช้ากว่าการเรียนแบบท่องจำเพราะนักเรียนต้องค่อย ๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำ ต้องฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้ หากนักเรียนจำและแยกแยะหน่วยเสียงได้อย่างคล่องแคล่วแล้วก็สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความแตกฉานทางภาษา สามารถสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าหาความรู้ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวเองในอนาคตได้ (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2554; มาลินี พุ่มมาลัย, 2558)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นเหมือนการสร้างรากฐานที่แข็งแรงไว้กับการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มต้นหรือผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น เพราะการเรียน โฟนิกส์ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร โดยไม่ต้องท่องจำทั้งหมด ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน โดยการผสมเสียงเพื่ออ่านคำ และการสะกดคำจากเสียงที่ได้ยิน จะช่วยให้ทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้นอย่างมาก พัฒนาทักษะการฟังและพูดได้ชัดเจน สามารถแยกแยะเสียงต่าง ๆ และสามารถพูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักภาษา และมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น เมื่อสามารถอ่านและเขียนได้คล่องแคล่ว ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

แม้การเรียน โฟนิกส์ อาจต้องใช้เวลาและความพยายาม แต่ผลลัพธ์ที่ได้จะคุ้มค่าอย่างแน่นอน เพราะเป็นการลงทุนระยะยาวที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิต

1) การรู้จักชื่อและเสียงของแต่ละตัวอักษร (Learning the Letter and Sound) เป็นการเริ่มต้นที่สำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กเล็ก หรือผู้เริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษเราจะสอนให้เด็ก ๆ รู้จักเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว เช่น A ออกเสียงว่า /เอะ/, B ออกเสียงว่า /เบอะ/ เป็นต้น วิธีนี้เรียกว่าการเรียนรู้อย่างโฟนิกส์คะ ในขั้นเริ่มต้น เราจะเน้นการจับคู่ตัวอักษรกับเสียงเพียงเสียงเดียวก่อน แม้ว่าตัวอักษรบางตัวจะมีหลายเสียงก็ตาม เช่น ตัว A นอกจากจะออกเสียงว่า /เอะ/ แล้ว ยังสามารถออกเสียงเป็นเสียงอื่น ๆ ได้อีก แต่ในขั้นแรกนี้ เราจะสอนให้

เด็ก ๆ รู้จักเสียงที่พบเจอบ่อยที่สุดก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ขั้นต่อไป

2) การเรียนรู้การเขียนตัวอักษรตามแบบอย่างที่ต้องการ (Learning Letter Formation) คือการสอนให้เด็ก ๆ รู้จักรูปร่างของตัวอักษรแต่ละตัว และฝึกเขียนให้ถูกต้องตามแบบอย่าง โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้เด็ก ๆ เขียนตัวอักษรได้สวยงามและถูกต้องตามหลักการเขียน

3) การประสมเสียงให้เป็นคำ (Blending) คือ การประสมเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้การอ่าน การฝึกประสมเสียงตั้งแต่เด็กจะช่วยให้เด็ก ๆ อ่านได้คล่องแคล่วและมั่นใจมากขึ้น ผู้ปกครองและครูสามารถช่วยฝึกฝนเด็ก ๆ ได้ง่าย ๆ โดยการอ่านหนังสือให้ฟัง พร้อมกับชี้ไปที่ตัวอักษรแต่ละตัวและอ่านออกเสียงทีละตัว โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงตัวอักษรจากซ้ายไปขวา ทีละตัว และฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์จากภาพ

4) การแยกเสียงคำ (Identifying the Sounds in Words) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำเสียงของคำมาแยกออกเป็นตัวอักษร นักเรียนจะเรียนรู้การแยกเสียงคำโดยการฟังเสียงของคำและระบุตัวอักษรที่ออกเสียงนั้น ตัวอย่างเช่น นักเรียนฟังเสียงของคำว่า Cat นักเรียนจะระบุตัวอักษร c, a, และ t ว่าออกเสียงว่า /k/, /æ/, และ /t/ การแยกเสียงคำเป็นทักษะที่สำคัญในการสะกดคำ นักเรียนที่ไม่สามารถแยกเสียงคำได้ จะไม่สามารถสะกดคำได้ถูกต้อง

การแยกเสียงคำเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตั้งแต่อายุยังน้อย ผู้ปกครองและครูสามารถช่วยนักเรียนฝึกการแยกเสียงคำได้ โดยให้นักเรียนฟังเสียงของคำและระบุตัวอักษรที่ออกเสียงนั้น และฝึกสะกดคำจากภาพ

การสอนคำศัพท์ที่ไม่ได้เป็นไปตามการสะกดคำสามารถทำได้หลายวิธี ตัวอย่างเช่น ครูอาจให้นักเรียนอ่านคำศัพท์จากภาพ ครูอาจให้นักเรียนเล่นเกมจำคำศัพท์ ครูอาจให้นักเรียนร้องเพลงเกี่ยวกับคำศัพท์ ครูอาจให้นักเรียนทำสมุดคำศัพท์ เป็นต้น

การสอนคำศัพท์ที่ไม่ได้เป็นไปตามการสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญ นักเรียนที่ไม่สามารถจำคำศัพท์เหล่านี้ได้ จะไม่สามารถอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง การเรียนโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนรู้แบบโฟนิกส์จะดูช้ากว่าการ

เรียนแบบท่องจำ เพราะผู้เรียนต้องค่อย ๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนเองในอนาคต

2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's)

Harrow (1972, pp. 96-99 อ้างถึงใน ทิศนา แจมณี 2551, น. 243-244) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางการปฏิบัติไว้ 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากระดับง่ายไปจนถึงระดับยาก มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านทักษะการปฏิบัติ

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้สังเกตการกระทำที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติตามและสามารถทำได้ วิธีนี้ผู้เรียนจะสามารถสังเกตรายละเอียดต่างๆ ได้ในระดับเริ่มต้น แต่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้ว่าขั้นตอนหลักของการกระทำนั้นๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 การลงมือทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนรู้ถึงการกระทำและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำนั้นได้ ก็ให้ผู้เรียนเริ่มลงมือฝึกปฏิบัติตามความเข้าใจผู้เรียน โดยเริ่มปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งอาจไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็จะเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้จากการลงมือทำ การปฏิบัติอาจผิดพลาด แต่ผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ได้เองจากประสบการณ์ของตน และนำมาปรับปรุงให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้นได้อย่างสมบูรณ์ โดยไม่ต้องมีคำสั่งหรือแบบอย่างในการปฏิบัติ การกระทำที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่คุณครูได้เรียนรู้จากการเลียนแบบและการปฏิบัติในขั้นที่ 1 และ 2

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและแสดงออก จนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ และเกิดความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียน สามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยผ่านการฝึกฝนและการปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow, 1972) เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นจากการนำแนวคิดการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

จากการศึกษาวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และรูปแบบทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของทั้ง 2 รูปแบบมาสังเคราะห์ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังตารางที่ 2.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์โดยผู้วิจัย

ทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์	การสอนแบบโฟนิกส์	ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้
ขั้นที่ 1 การเลียนแบบ (Imitation) ในขั้นนี้ ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมหรือทักษะจากครูหรือแบบอย่าง โดยเน้นที่การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและการรับรู้ทางประสาทสัมผัส เช่น การฟังเสียง การมองเห็น และการสัมผัส	- ตรงกับขั้นที่ 1 ของการสอนแบบโฟนิกส์ คือ การรู้จักชื่อและเสียงของตัวอักษร เริ่มจากให้ผู้เรียนจำเสียงของตัวอักษรแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยอาศัยการเลียนแบบจากครู	ขั้นที่ 1 สร้างแรงบันดาลใจ ในขั้นนี้ ครูจะสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและน่าสนใจเพื่อกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย
ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง (Manipulation) เมื่อผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับทักษะพื้นฐานแล้ว พวกเขาจะเริ่มปฏิบัติตามคำแนะนำที่ละขั้นตอน โดยอาศัยความเข้าใจในกระบวนการและลำดับขั้นตอน	- ตรงกับขั้นที่ 2 ของการสอนแบบโฟนิกส์ คือ การเรียนรู้การเขียนตัวอักษรตามแบบอย่างที่ต้องการ	ขั้นที่ 2 การเริ่มเรียนรู้ ในขั้นนี้ นักเรียนจะเริ่มเรียนรู้การเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษตามแบบอย่างที่ต้องการ โดยครูจะแนะนำวิธีการเขียนที่ละขั้นตอนอย่างละเอียด พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรได้อย่างถูกต้องและสวยงาม
ขั้นที่ 3 การปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ในขั้นนี้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และคล่องแคล่วมากขึ้น โดยสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองและพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนก็คาร์ทสามารถ	- ตรงกับขั้นที่ 3 ของการสอนแบบโฟนิกส์ คือ การประสมเสียงให้เป็นคำ เป็นการประสมเสียงเพื่ออ่านและเขียนคำศัพท์	ขั้นที่ 3 สนุกกับการฝึกฝน ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้สนุกกับการฝึกฝนทักษะการประสมเสียงเพื่ออ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยครูจะจัดกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่องและเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้

ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบ โฟนิคส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์โดยผู้วิจัย (ต่อ)

ทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์	การสอนแบบ โฟนิคส์	ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้
เปลี่ยนคอร์ดได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ		
ขั้นที่ 4 การแสดงออก (Articulation) เมื่อผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในทักษะแล้ว พวกเขาสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนขึ้น และสามารถปรับเปลี่ยนทักษะให้เข้ากับบริบทต่าง ๆ ได้	- ตรงกับขั้นที่ 4 ของการสอนแบบ โฟนิคส์ คือ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและแยกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาการสะกดคำ	ขั้นที่ 4 นักเรียนมีส่วนร่วม ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนรู้ โดยนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านออกเสียงและแยกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาการสะกดคำและความเข้าใจในหลักการอ่านภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 5 การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) คือ ขั้นสูงสุดของทักษะการปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว และอัตโนมัติ โดยไม่ต้องใช้ความพยายามหรือสมาธิมากนัก	- ตรงกับขั้นการออกเสียงที่ไม่เป็นไปตามหลักการสะกดคำ แต่ผู้เรียนจะสามารถอ่านได้จาก การเรียนรู้ที่ผ่านการฝึกฝนมาในแต่ละขั้นตอน จนเกิดเป็นประสบการณ์	ขั้นที่ 5 ส่งเสริมกำลังใจให้นักเรียน ในขั้นนี้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบ โฟนิคส์ จนถึงระดับที่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว และอัตโนมัติ แม้ว่าคำศัพท์นั้น ๆ จะไม่ได้เป็นไปตามหลักการสะกดคำก็ตาม ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและประสบการณ์ที่สั่งสมมาในแต่ละขั้นตอน ในขั้นนี้ ครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมกำลังใจและความมั่นใจให้นักเรียน เพื่อให้พวกเขามีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง และพร้อมที่จะนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในการอ่านและเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ที่มา: ผู้วิจัย

จากตารางที่ 2.2 สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นมา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างแรงบันดาลใจ ในขั้นนี้ ครูจะสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นความอยากเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

ขั้นที่ 2 การเริ่มเรียนรู้ ในขั้นนี้ นักเรียนจะเริ่มเรียนรู้การเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษตามแบบอย่างที่ถูกต้อง โดยครูจะแนะนำวิธีการเขียนทีละขั้นตอนอย่างละเอียด พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรได้อย่างถูกต้องและสวยงาม

ขั้นที่ 3 สนุกกับการฝึกฝน ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้สนุกกับการฝึกฝนทักษะการประสมเสียงเพื่ออ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยครูจะจัดกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่องและเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 นักเรียนมีส่วนร่วม ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนรู้ โดยนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านออกเสียงและแยกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาการสะกดคำและความเข้าใจในหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 5 ส่งเสริมกำลังใจให้นักเรียน ในขั้นนี้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์จนถึงระดับที่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว และอัตโนมัติ แม้ว่าคำศัพท์นั้นๆ จะไม่ได้เป็นไปตามหลักการสะกดคำก็ตาม ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและประสบการณ์ที่สั่งสมมาในแต่ละขั้นตอน ในขั้นนี้ ครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมกำลังใจและความมั่นใจให้นักเรียน เพื่อให้พวกเขามีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง และพร้อมที่จะนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในการอ่านและเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.5 เครื่องมือวัดความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

นาถรพี ฤทธิชู (2559, น. 61) ได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจ ไว้ว่า คือ ความรู้สึกดี ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อเราทำอะไรแล้วรู้สึกชอบใจ พอใจ หรือมีความสุขใจกับสิ่งที่ได้ทำ

สมชาย วงศา (2559, น. 80) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ ว่าเป็นความรู้สึกดี ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อเราได้สิ่งที่เราต้องการหรือคาดหวังไว้ มันคือความรู้สึกชอบใจ พอใจ และมีความสุขใจที่เกิดจากการที่สิ่งต่าง ๆ ตรงตามความต้องการของเรา

อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2560, น. 20) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ตนเองคาดหวัง ดังนั้น ความพึงพอใจ จึงหมายถึง ความรู้สึกและท่าทางการแสดงออกและไม่แสดงออกว่าบุคคลนั้นมีความสุข พึงพอใจ และประทับใจ อันเกิดจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จ

ถวิล ธาราโกชน์ (2545, น. 77-78) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดความรู้สึก ซึ่งสามารถวัดได้ 2 ทิศทาง คือ ทางบวก กับ ทางลบ โดยทางบวก หมายถึง ความรู้สึกไปในทางที่ดี รู้สึกชอบหรือพึงพอใจ ส่วนทางลบ หมายถึง ความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี รู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ การวัดความพึงพอใจมีหลากหลายวิธี ดังนี้

1) วิธีการสังเกต โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน เหมาะสมกับการศึกษาเก็บข้อมูลเป็นรายกรณีเท่านั้น

2) วิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะต้องพูดคุยเพื่อสอบถามกับบุคคลนั้น ๆ เหมาะสมกับการศึกษาเก็บข้อมูลเป็นรายกรณีเท่านั้น

3) วิธีการใช้แบบสอบถาม โดยข้อคำถามและเกณฑ์การตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นแบบแผนเดียวกันและมีการอธิบายไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนตอบแบบสอบถามในแบบแผนเดียวกัน เหมาะสมกับการศึกษาเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ เป็นวิธีที่นิยมใช้มาก แบบสอบถามจะใช้มาตราส่วนวัดทัศนคติ ที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2552, น. 138-139) กล่าวว่า การจะวัดความพึงพอใจของบุคคล วิธีที่ง่ายที่สุดคือ การสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานค่าและมีตัวเลือก 5 ตัวเลือก สำหรับเลือกตอบ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยคะแนนความพึงพอใจสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า บุคคลมีความพึงพอใจด้านใดสูงหรือต่ำโดยใช้วิธีการทางสถิติ

วิเชียร เกตุสิงห์ (2538, น. 23-25) ได้กล่าวถึงแนวทางการกำหนดเกณฑ์การให้ค่าคะแนนแบบสอบถามวัดความพึงพอใจว่านิยมใช้ 2 รูปแบบ คือ แบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่ม ดังนี้

1) แบบอิงเกณฑ์ หมายถึง การกำหนดเกณฑ์การวัดและการกำหนดค่าของข้อมูลไว้ตายตัว เช่น กรณีแบ่งความพึงพอใจออกเป็น 3 ระดับ โดยให้ 1 หมายถึง น้อย 2 หมายถึง ปานกลาง 3 หมายถึง มาก เป็นต้น และเมื่อหาค่าเฉลี่ยแล้วสามารถแปลความหมายได้ดังนี้

0.00-1.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.01-2.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2.01-3.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

การแปลความหมายแบบอิงเกณฑ์ใช้ในกรณีที่มีการกำหนดตัวเลือกของคำตอบอย่างเป็นแบบแผนชัดเจน โดยกำหนดคะแนนไว้เป็น 3 2 1 เท่านั้น

2) แบบอิงกลุ่ม เป็นการแปลผลของตัวเลขหรือคะแนนที่ได้จากการวัด โดยนำผลคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้เรียนในห้องเดียวกัน (เพียว เนตรประชา, 2540, น. 9) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบวิธีฟิสิกส์โดยใช้การแปลความหมายแบบอิงเกณฑ์มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจ ในด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอนและด้านการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2.01-3.00 พึงพอใจมาก

1.01-2.00 พึงพอใจปานกลาง

0.00-1.00 พึงพอใจน้อย

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์, แบบสอบถาม, การสังเกต และ การใช้แบบจำลองทางสถิติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบวิธีฟิสิกส์ร่วมกับการใช้ทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยใช้การแปลความหมาย

แบบอิงเกณฑ์มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจ ในด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอนและด้านการจัดการเรียนรู้

โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	ความคิดเห็นความพึงพอใจ
ระดับ 3 😊	พึงพอใจในระดับมาก
ระดับ 2 😐	พึงพอใจในระดับปานกลาง
ระดับ 1 😞	พึงพอใจในระดับน้อย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยของสุชาดา อินมี (2556, น.145, 147-150) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพของสื่อโฟนิคส์โปสเตอร์ในการเสริมสร้างทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า สื่อโฟนิคส์โปสเตอร์ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และยังช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจต่อสื่อดังกล่าวในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านภาพประกอบและจำนวนคำศัพท์ที่เหมาะสม จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าสื่อโฟนิคส์โปสเตอร์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้เรียน

ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล (2557, น. 34-39) ได้ทำงานวิจัยโดยศึกษาเชิงทดลองเพื่อตรวจสอบผลของการสอนแบบโฟนิคส์ต่อทักษะการสะกดคำและการออกเสียงภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบฝึกทักษะโฟนิคส์, แผนการ

จัดการเรียนรู้, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่าการสอนแบบโฟนิคส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทั้งสองด้านของนักเรียน โดยผลทดสอบหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ที่ยืนยันประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบโฟนิคส์ในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

การวิจัยของจิราภรณ์ เสืออินทร์ และทัศนีย์ ชาติไทย (2559, น. 853-855) มุ่งศึกษาผลของการสอนแบบโฟนิคส์ต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่าการสอนแบบโฟนิคส์มีประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ในระดับสูง ซึ่งยืนยันว่าการสอนแบบโฟนิคส์เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การวิจัยของกุลธิดา กู้เกียรติกาญจน์ (2559, น. 27-44) มุ่งเน้นศึกษาผลของการสอนโฟนิคส์ต่อความสามารถในการรับรู้คำและอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าการสอนแบบโฟนิคส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งในระดับหน่วยเสียงและระดับหน่วยคำอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิคส์ในระดับสูง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวิธีการสอนนี้ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แต่ยังสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบวกให้กับนักเรียนอีกด้วย

การวิจัยของดวงรัตน์ แซ่จง (2564, น. 120-125) มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิคส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ยังขาดทักษะด้านนี้ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะดังกล่าว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 76% ซึ่งสูงกว่าก่อนการฝึก นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิคส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ และเป็นที่ยอมรับของนักเรียน

การวิจัยของ ฉัฐพล สุริยมณฑล และคณะ (2561, น. 117) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบ โฟนิคส์ต่อทักษะการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 12 คน และเครื่องมือวิจัยได้แก่ แผนการสอนภาษาอังกฤษแบบ โฟนิคส์, แบบประเมินการออกเสียง และแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการทั้งในด้านการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพหลังจากได้รับการสอนด้วยวิธี โฟนิคส์ โดยนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยม ทั้งในด้านการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอนแบบ โฟนิคส์ในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ (2565, น. 4-5) มุ่งเน้นการพัฒนาและประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ โฟนิคส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเน้นที่หน่วยการเรียนรู้เรื่องสระเสียงสั้น ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูง (86.40/87.50) และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมนี้ ซึ่งบ่งชี้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ โฟนิคส์ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ แต่ยังส่งเสริมความมั่นใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกด้วย

จุฑารัตน์ วิไลรัตน์ และเดชาเมธ เพียรชนะ (2565, น. 502-510) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการสอนแบบ โฟนิคส์ต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับหน่วยเสียงและระดับหน่วยคำก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธี โฟนิคส์ และเพื่อสำรวจระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 38 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ โฟนิคส์ แบบประเมินความสามารถในการออกเสียง และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนในทั้งสองระดับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการสอนด้วยวิธี โฟนิคส์ นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ในระดับสูง ซึ่งบ่งชี้ว่าการสอนแบบ โฟนิคส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ และเป็นที่ยอมรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสัทศาสตร์และอักษรวิธี (Phonics-Graphemes Correspondence) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ นอกจากนี้ โฟนิกส์ยังส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับหน่วยเสียงและหลักการผสมเสียง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการถอดรหัสและสะกดคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบองค์รวม (Whole Language) โดยผู้เรียนกลุ่มแรกสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น และมีพัฒนาการในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Smith (1998) ได้ศึกษาวิจัยทดลองใช้วิธีองค์รวมทางภาษา (Whole language Method) และวิธีโฟนิกส์ (Phonics Method) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่อยู่เขตเมืองเป็นเด็กอนุบาล 114 คน จากโรงเรียน 4 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 54 คน และนักเรียนหญิง 57 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 สอนด้วยวิธีองค์รวมทางภาษา และกลุ่มที่ 2 ใช้วิธีโฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีโฟนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

Wolf (2016, pp. 11-19) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพัฒนาการของการอ่านออกเสียง ตัวอักษร และพัฒนาการของพยัญชนะและสระ ความสามารถในการถอดรหัสคำพยัญชนะ (CVC) พัฒนาการของเด็กในการอ่านตัวอักษรเสียงและความสามารถในการถอดรหัส คำ CVC ได้รับการประเมินที่ทุก 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าพัฒนาการ ของความสามารถในการอ่านตัวอักษรเสียงสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ จำนวน 41 คน ในโรงเรียนเตรียมอนุบาลโดยเฉพาะการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การประเมินประสิทธิภาพของการสอนด้วยเสียง 3 ขั้นตอน ในการสอนเด็กก่อนวัยเรียนเด็ก ๆ ที่จะถอดรหัสหรืออ่านตัวอักษรเดี่ยว การศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมคือเด็กก่อนวัยเรียน การเรียนการสอนตัวอักษรเสียงมาตรฐานให้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนด้วยเสียง 3 ขั้นตอน พัฒนาการของเด็กในการอ่านตัวอักษรเสียงและความสามารถในการถอดรหัส คำ CVC ได้รับการประเมินที่ทุก 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าพัฒนาการ ของความสามารถในการอ่านตัวอักษรเสียงสูง ผลการวิจัยพบว่า ค่าพัฒนาการของกลุ่มควบคุมสูงกว่า กลุ่มทดลอง อัตราการเพิ่มขึ้นของการอ่านออกเสียงด้วยตัวอักษร

เร็วขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับกลุ่มทดลอง ในทั้งสองกลุ่มเด็กเรียนรู้ที่จะถอดรหัสคำ CVC ใด ๆ ที่อนุญาตให้ทำ การวิเคราะห์ ผลลัพธ์ของการศึกษานี้สนับสนุนการใช้กลยุทธ์กลุ่มทดลองในเด็กก่อนวัยเรียน สำหรับการสอนเด็กการประมวลผลการพิมพ์เพื่อเสียงผลลัพธ์ของการศึกษานี้ ได้รับการกระตุ้นเนื่องจากมีข้อมูลแสดงเด็กในกลุ่มการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้ตัวอักษรอ่าน ตัวอักษรเพิ่มเติมเมื่อเปรียบเทียบกับเด็ก ๆ ในกลุ่มควบคุมสำคัญที่สุด คือ นัยสำคัญทาง สถิติข้อมูลแสดงเด็กในกลุ่มทดลองเรียนรู้ที่จะอ่านออกเสียงตัวอักษรในอัตราที่เร็วกว่าเดิมกลุ่มควบคุม ข้อมูลเบื้องต้นนี้แสดงให้เห็นถึงเสียงของตัวอักษรผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่าง อิสระ (ถอดรหัสและเข้าใจ) เด็กในกลุ่มทดลองเรียนรู้เสียงมากขึ้นต่อสัปดาห์กว่าเด็ก ในกลุ่มควบคุม ดังนั้นอัตราของการเรียนรู้การถอดรหัสเสียงตัวอักษรนั้นเร็วขึ้นสำหรับกลุ่ม ควบคุม เด็กเรียนรู้ที่จะถอดรหัสคำที่ช่วยให้การวิเคราะห์เกิดขึ้น ในสัปดาห์ที่ 8 ไม่มีเด็ก กลุ่มควบคุมสามารถถอดรหัสคำ CVC ใด ๆ ได้ในสัปดาห์ 8 เด็ก 4 คนในกลุ่มทดลอง ถอดรหัสคำ CVC ได้ 2-8 คำ เด็กในกลุ่มทดลองถอดรหัสเสียงของตัวอักษรให้สำเร็จแล้ว สามารถอ่านได้อย่างอิสระ (ถอดรหัสและเข้าใจ) วิธีการสอนแบบสามขั้นตอนเน้นการเชื่อมโยงระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ โดยเริ่มจากการฝึกให้เด็กฟังเสียงพยัญชนะและสระ จากนั้นจึงนำเสนอตัวอักษรที่สอดคล้องกับเสียง และสุดท้ายให้เด็กฝึกอ่านคำที่ประกอบด้วยเสียงเหล่านั้น ผลการวิจัยของ Wolf (2016) สนับสนุนว่าวิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านในเด็กเล็ก

Bowers, J. and Bowers, P. (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนหลักสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ (Beyond Phonics: The Case for Teaching Children the Logic of the English Spelling System) ได้เน้นย้ำถึงประสิทธิภาพของการสอนหลักสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการออกเสียงหน่วยเสียง การอ่านคำและการวิเคราะห์รากศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า ความสำคัญต่อการพัฒนาวิธีการสอนอ่านในโรงเรียน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ในทุกวิชา

Salas (2018, pp. 51-52) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียงนักเรียนระดับก่อนปฐมวัยด้วยการสอนจอลลี่วิธีโฟนิกส์ ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอน Jolly Phonics มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กก่อนวัยเรียน โดยการใช้เพลงและนิทานที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้และสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ วิธีการสอนนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการเขียน

ภาษาอังกฤษไปพร้อมกัน ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า Jolly Phonics เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กเล็กและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Mullins (2013) ได้ศึกษาเรื่อง คุณสมบัตินี้และประสิทธิภาพของสื่อการสอนโฟนิกส์แดนซ์ (An Analysis of the Phonics Dance in a Semi-Rural Midwestern Elementary School) ในการมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ในการระบุชื่อตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร รูปแบบคำคล้องจอง เปรียบเทียบกับสื่อการสอนโฟนิกส์พื้นฐานที่มีอยู่โดยทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า การใช้ Phonics Dance ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการระบุชื่อตัวอักษร เสียงของตัวอักษร และความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง นอกจากนี้ Phonics Dance ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้เร็วขึ้น

Farokhbakht and Dariush (2015) ได้ศึกษาเรื่อง วิจัยผลของการปรับใช้ วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้น ประสาทสัมผัสอันหลากหลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนที่เป็นเด็กชาย จำนวน 50 คน และเด็กหญิงจำนวน 50 คน ที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี ทั้งสองกลุ่มจะถูก แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน ผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งชายและหญิงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลี่โฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกดคำ ตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุม และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลี่โฟนิกส์

Coates, Gorham, and Nicholas (2017) ได้ศึกษาเรื่อง ความมีประสิทธิภาพของวิธีการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ต่างประเทศในประเทศอิตาลี เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการออกเสียงระหว่างตัวอักษรและหน่วยเสียง ผลการวิจัยพบว่า การสอนวิธีโฟนิกส์สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ต่างประเทศส่งผลต่อทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษซึ่งพัฒนาได้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า โฟนิคส์เป็นวิธีการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่างสัญลักษณ์ตัวอักษรกับเสียงที่สอดคล้องกัน เมื่อนักเรียนเข้าใจหลักการนี้แล้ว พวกเขาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านและสะกดคำภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะเป็นคำง่าย ๆ หรือคำที่ซับซ้อน การสอนโฟนิคส์จึงเป็นเหมือนการสร้างรากฐานที่แข็งแรงให้กับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มต้น การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การสอนโฟนิคส์จึงเป็นเหมือนการสร้างรากฐานที่แข็งแรงให้กับทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มที่มีการทดสอบก่อนและหลัง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนดังกล่าว การวิจัยดำเนินการตาม 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมการทดลอง ขั้นตอนสร้างเครื่องมือ ขั้นตอนดำเนินการทดลอง และขั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 6 ห้องเรียน รวมนักเรียน 233 คน (โรงเรียนอนุบาลนครนายก, 2567)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 ที่กำลังเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 39 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random)

3.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

ตัวแปรตาม คือ 1) ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

3.1.4 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษานี้มาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยมุ่งเน้นที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 ซึ่งเน้นทักษะการเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ ป.1/2 ระบุถึงความสามารถในการระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน โดยมีสาระการเรียนรู้แกนกลางคือ ตัวอักษร เสียงตัวอักษร สระ การสะกดคำ และหลักการอ่านออกเสียง

ผู้วิจัยได้ทำกรวิเคราะห์แนวคิดการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และนำมาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 2 ชั่วโมง รวมเป็น 8 ชั่วโมง ซึ่งจะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์

ตารางที่ 3.1 แผนการวิเคราะห์แนวคิดการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics)

สัปดาห์	หน่วย	เนื้อหา	ชั่วโมง
1	1	Unlocking Magical Sounds: A Phonics Adventure for Little Explorers 1	1
	2	Unlocking Magical Sounds: A Phonics Adventure for Little Explorers 2	1
2	3	Cracking the Letter Code: Fun with Phonics Sounds and Words 1	1

ตารางที่ 3.1 แผนการวิเคราะห์แนวทางการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) (ต่อ)

สัปดาห์	หน่วย	เนื้อหา	ชั่วโมง
	4	Cracking the Letter Code: Fun with Phonics Sounds and Words 2	1
3	5	Building Sound Bridges: Stepping into Confident Reading with Phonics 1	1
	6	Building Sound Bridges: Stepping into Confident Reading with Phonics 2	1
4	7	Super Sound Detectives: A Phonics Word-Cracking Adventure 1	1
	8	Super Sound Detectives: A Phonics Word-Cracking Adventure 2	1

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559

3.1.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 4 สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์มีการจัดการเรียนรู้ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทดลองทั้งหมด 8 ชั่วโมง

3.2 ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่องการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คำ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

3.3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วย

3.3.1 การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนด
- 2) ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแสร้โรว์ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

3.3.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแสร้โรว์ เรื่องการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ

- 1) ขั้นเตรียมความพร้อม: ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแสร้โรว์
- 2) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน: กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้ที่จะอ่าน เช่น การใช้ภาพที่สัมพันธ์กับเรื่อง เกมทางการศึกษา และการใช้คำถาม
- 3) ขั้นเรียนรู้ของนักเรียน: เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแสร้โรว์

ลำดับ	ขั้นตอน	ตัวอย่าง
1	สร้างแรงบันดาลใจ	- โดยครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพ เสียง การเคลื่อนไหว เกม และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (ต่อ)

ลำดับ	ขั้นตอน	ตัวอย่าง
2	เริ่มเรียนรู้	- ครูเริ่มสอนแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากพื้นฐาน และให้นักเรียนฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ
3	สนุกกับการฝึกฝน	- โดยครูใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ร่วมกับการสอนแบบโพนิกส์ การใช้เกมและกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนซ้ำ ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น กิจกรรมจับคู่กับคำศัพท์ และกิจกรรมร้องเพลงตัวอักษรและคำศัพท์
4	นักเรียนมีส่วนร่วม	- ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน โดยให้นักเรียนพูดและออกเสียงด้วยตัวเอง
5	ส่งเสริมและให้กำลังใจ	- ให้กำลังใจนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559

4) ขั้นสรุป ขั้นสรุป: ในขั้นนี้ นักเรียนและครูจะร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรจากคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ และฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ทักษะและกระบวนการที่ได้เรียนรู้ตลอดจนการจดจำเสียงตามเจ้าของภาษาและทำความเข้าใจความหมายของคำ ครูจะตรวจสอบผลการเรียนรู้จากใบงานท้ายแผน

5) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา: แผนการจัดการเรียนรู้จะถูกนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1: เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0: ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องหรือไม่

-1: เนื้อหาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นจะคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

6) การปรับปรุงแผน: แผนการจัดการเรียนรู้จะได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7) การทดลองใช้และหาประสิทธิภาพ: แผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วจะถูกนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การทดลองแบบรายบุคคล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน ซึ่งมีความสามารถทางการเรียนในระดับต่างๆ กัน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) โดยนักเรียนเหล่านี้ไม่เคยผ่านการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์มาก่อน

ก่อนเริ่มกิจกรรม ผู้วิจัยได้อธิบายจุดประสงค์และวิธีการทำกิจกรรมให้กับนักเรียนแต่ละคน จากนั้นจึงทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 หน่วย หลังจากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมครบทุกหน่วยแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) และนำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น ภาพประกอบบทความ ขนาดตัวอักษร ความถูกต้องของใบงาน และความสอดคล้องระหว่างบทความกับแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการทดลองแบบรายบุคคลไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น เนื้อหาในบทเรียนมีความยากเกินไปสำหรับนักเรียนบางคน หรือ กิจกรรมบางอย่างอาจไม่สอดคล้องกับความสนใจหรือความถนัดของนักเรียนแต่ละคน

เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขและปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน โดยปรับเนื้อหาที่ยากเกินไปให้เข้าใจง่ายขึ้น หรือเพิ่มกิจกรรมเสริมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

(2) เพิ่มความหลากหลายและความน่าสนใจของกิจกรรม โดยเพิ่มกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน และกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจของนักเรียนแต่ละคน

(3) ปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอให้มีความชัดเจนและน่าสนใจ โดยปรับปรุงภาพประกอบ ขนาดตัวอักษร และรูปแบบการนำเสนออื่น ๆ เพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจและดึงดูดใจมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 2: การทดลองแบบกลุ่มเล็ก

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) โดยนักเรียนเหล่านี้ไม่เคยเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์มาก่อน

กระบวนการทดลองคล้ายกับการทดลองแบบรายบุคคล โดยเริ่มจากการชี้แจงจุดประสงค์และวิธีการทำกิจกรรม ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จากนั้นทำกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 8 หน่วย และสุดท้ายทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อคำนวณหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

แม้ว่าค่าประสิทธิภาพจากการทดลองแบบกลุ่มเล็กจะสูงขึ้น (70.83/83.33) แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงมีการปรับปรุงแผนการเรียนรู้เพิ่มเติม ดังนี้

(1) ปรับกิจกรรมกลุ่ม: เพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการช่วยเหลือกันในกลุ่ม เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(2) ปรับเนื้อหา: ทำให้เนื้อหากระชับและเข้าใจง่ายขึ้น ตัดทอนส่วนที่ไม่จำเป็น และเน้นเนื้อหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

(3) เพิ่มตัวอย่างและแบบฝึกหัด: เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงในบริบทที่หลากหลาย

(4) ปรับปรุงสื่อการสอน: ใช้สื่อที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น เกม เพลง หรือวิดีโอ เพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3: การทดลองภาคสนาม (Field Tryout)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงจากการทดลองแบบกลุ่มเล็ก ไปทดลองใช้จริงในห้องเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คน

โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) ซึ่งพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เช่นเดียวกับการทดลองในขั้นตอนก่อนหน้า นักเรียนกลุ่มนี้ไม่เคยเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์มาก่อน และไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหลัก

ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการชี้แจงจุดประสงค์และวิธีการทำกิจกรรมให้กับนักเรียนทุกคน จากนั้นจึงทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 หน่วย หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมครบทุกหน่วยแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) และนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการทดลองภาคสนามมีค่า 83.91 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ และเนื่องจากผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ และสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองภาคสนามนี้ไปใช้ในการวิจัยหลักต่อไปได้

3.3 การสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวทางในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.3.3 สร้างแบบประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบ Rubric Scoring 5 ระดับ โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความสามารถในการออกเสียงหน่วยเสียง และ 2) ด้านความสามารถในการออกเสียงระดับคำ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

คะแนน 5 คือ นักเรียนสามารถรู้จำพยัญชนะ A-Z ออกเสียงพยัญชนะ A-Z ของแต่ละตัวอักษรผสมหน่วยเสียงในคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน คล้ายเจ้าของภาษา

คะแนน 4 คือ นักเรียนสามารถเรียกชื่อพยัญชนะ A-Z ออกเสียงพยัญชนะ A-Z ของแต่ละตัวอักษร ผสมหน่วยเสียงในคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้แต่ยังไม่คล้ายเจ้าของภาษา

คะแนน 3 คือ นักเรียนสามารถรู้จำพยัญชนะ A-Z ออกเสียงพยัญชนะ A-Z ของแต่ละตัวอักษรผสมหน่วยเสียงในคำ หรือ ผสมคำผิดเป็นบางครั้ง และไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้

คะแนน 2 คือ นักเรียนสามารถเรียกชื่อพยัญชนะ A-Z ออกเสียงพยัญชนะ A-Z ของแต่ละตัวอักษร หรือ ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง แต่ไม่สามารถผสมหน่วยเสียงในคำและไม่สามารถอ่านออกเสียงคำ ศัพท์ได้

คะแนน 1 คือ นักเรียนสามารถเรียกชื่อพยัญชนะ A-Z ออกเสียงพยัญชนะ A-Z ของแต่ละตัวอักษร ผสมหน่วยเสียงในคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้

คะแนน 0 คือ นักเรียนไม่สามารถเรียกชื่อเรียกชื่อพยัญชนะ A-Z ออกเสียงพยัญชนะ A-Z ตัวอักษร ของแต่ละตัวอักษรผสมหน่วยเสียงในคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้

3.3.4 นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย

คะแนน +1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน 0 สำหรับเนื้อหาที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีค่า IOC อยู่ที่ 0.67-1.00

3.3.5 ปรับปรุงแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญพร้อมทั้งเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากที่สุด รวมแบบประเมินความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.3.6 นำแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ไปตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้มั่นใจในความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้ในการวัดความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามหรือแบบประเมิน จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค พบว่า แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัคมีค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 1 ซึ่งค่าที่สูงขึ้นบ่งชี้ถึงความเชื่อมั่นที่สูงขึ้น ในงานวิจัยส่วนใหญ่มักยอมรับค่าความเชื่อมั่นที่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ ในกรณีนี้ ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.85 แสดงให้เห็นว่า แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์มีความเชื่อมั่นในระดับดี

3.3.7 หลังจากตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นและยืนยันความน่าเชื่อถือของแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้ว ผู้วิจัยได้จัดพิมพ์แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการวิจัยต่อไป

3.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่องการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีวิธีดังนี้

3.4.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3.4.2 สร้างคำถามหรือแนวคำถาม และสร้างคำถามโดยการสร้างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปลความหมายของความพึงพอใจ

ระดับคะแนน	ความคิดเห็นความพึงพอใจ
ระดับ 3 	พึงพอใจในระดับมาก
ระดับ 2 	พึงพอใจในระดับปานกลาง
ระดับ 1 	พึงพอใจในระดับน้อย

3.4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของข้อความ ความเหมาะสมของปริมาณข้อความ ความชัดเจนของภาษา

3.4.4 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย

คะแนน +1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน 0 สำหรับเนื้อหาที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00

3.4.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

3.4.6 เลือกข้อความที่มีคุณภาพตาม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.4.7 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่า 0.97 และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัย ได้แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1) ทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2) ดำเนินการศึกษาโดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เรียนกับหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 หน่วย ใช้เวลาสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 8 ชั่วโมง นักเรียนแต่ละคนได้เรียนรู้เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้

3) ทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

- 4) ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยแบบสอบถามความคิดเห็นที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เวลา 10 นาที
- 5) นำคะแนนที่ได้ไปแทนค่าสถิติตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 6) ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้สถิติหลากหลายวิธีเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง และแบบสอบถาม ดังนี้

- 1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและ ความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็น
- 2) การตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อประเมินประสิทธิผลของแผนการจัดการ เรียนรู้ในการส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 3) การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถ ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และแบบประเมินความพึงพอใจ
- 4) การตรวจแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ Rubric Scoring 5 ระดับ เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะ A-Z และด้าน ความสามารถในการออกเสียงระดับคำศัพท์
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของคะแนนก่อนและ หลังเรียน และระดับความคิดเห็นของนักเรียน
- 6) การตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) เพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.5 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการพิจารณาและรับรองตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์โดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย (Research Ethics Office) มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ โดยได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยได้ ภายใต้เลขที่รับรอง COA. No. RSUERB 2024-060 หลังจากที่โครงการวิทยานิพนธ์ได้รับการอนุมัติแล้ว การได้รับการรับรองนี้แสดงให้เห็นว่าการวิจัยครั้งนี้ได้คำนึงถึงสิทธิ สวัสดิภาพ และความเป็นส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัยตามหลักจริยธรรมที่เป็นสากล และได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญด้านจริยธรรมการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จากโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 1 ห้องเรียน (39 คน) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบขกกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษแบบคละความสามารถ

4.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.1.1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

4.1.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์

ผลการวิจัยจะถูกนำเสนอใน 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1: ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยพิจารณาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ตอนที่ 2: ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

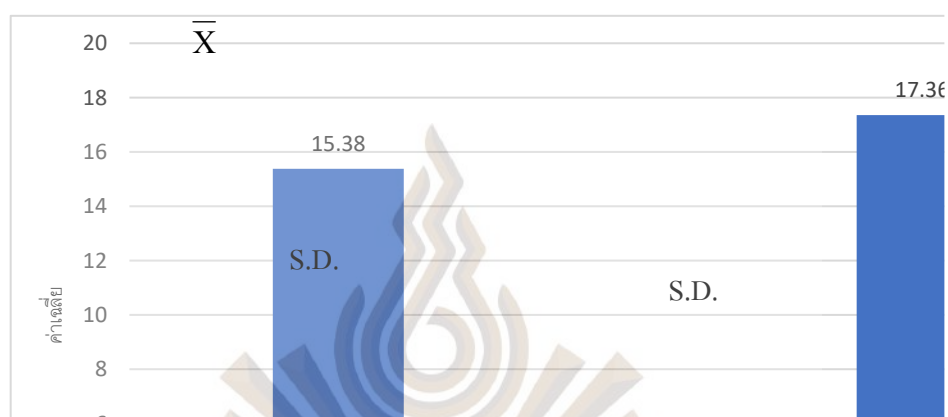
การทดสอบ	Mean (N=39)	S.D. (N=39)	df	t
ก่อนเรียน	15.38	1.76	22	6.54
หลังเรียน	17.36	1.04		

* $p > .05$

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 15.38$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.76) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการพัฒนาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 17.36$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.04) เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนา พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 แสดงกราฟการเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

รูปที่ 4.1 แสดงกราฟการเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

จากรูปที่ 4.1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งผลลัพธ์นี้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่าวิธีการสอนดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบ

การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คน พบว่ามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ลำดับ	ข้อความ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	นักเรียนเข้าใจการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์	2.76	.42	พึงพอใจมาก
2.	นักเรียนรู้สึกที่โฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น	2.71	.45	พึงพอใจมาก
3.	นักเรียนคิดว่าสื่อการสอนที่ครูใช้น่าสนใจ	2.71	.45	พึงพอใจมาก
4.	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่ครูจัดให้สนุกสนาน	2.82	.38	พึงพอใจมาก
5.	ครูให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนได้ดี	2.71	.45	พึงพอใจมาก
6.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่	2.82	.38	พึงพอใจมาก
7.	นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	2.89	.30	พึงพอใจมาก
	รวมเฉลี่ย	2.77	0.06	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.06) โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในแต่ละข้อความอยู่ในช่วง 2.71 ถึง 2.89

ข้อความที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ข้อ 7 ที่ระบุว่า “นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น” (ค่าเฉลี่ย = 2.89) ในขณะที่ข้อความที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ข้อ 2 และ ข้อ 3 ที่ระบุว่า “นักเรียนรู้สึกที่โฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น” และ “นักเรียนคิดว่าสื่อการสอนที่ครูใช้น่าสนใจ” ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ย = 2.71)

โดยรวมแล้ว นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ในระดับมาก

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในระดับมากต่อการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนรู้สึก่วิธีการสอนนี้ช่วยให้พวกเขาสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่สำคัญและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

อย่างไรก็ตาม คณะเน้นความพึงพอใจที่ต่ำกว่าในบางข้อ เช่น ข้อที่เกี่ยวกับความง่ายในการอ่านออกเสียงและความน่าสนใจของสื่อการสอน อาจบ่งชี้ว่ายังมีโอกาสในการปรับปรุงวิธีการสอนให้ดียิ่งขึ้น เช่น การออกแบบสื่อการสอนที่น่าสนใจและดึงดูดใจมากขึ้น หรือการอธิบายหลักการโฟนิกส์ในวิธีที่เข้าใจง่ายขึ้นสำหรับนักเรียน

โดยรวมแล้ว ผลการวิจัยนี้สนับสนุนการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการออกแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยเน้นที่ ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดนครนายก ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ซึ่งหมายความว่าผู้วิจัยได้สุ่มเลือกห้องเรียนหนึ่งห้องจากโรงเรียนทั้งหมด และนักเรียนทุกคนในห้องเรียนที่ถูกสุมนั้นจะกลายเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง ซึ่งเป็นการออกแบบที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาผลของการแทรกแซงหรือวิธีการสอนเฉพาะ โดยมี ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ และ ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ ความพึงพอใจของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 10 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ 7 ข้อ โดยเครื่องมือทั้งหมดนี้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และมีค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้แล้ว

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ ต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 17.36$,

S.D. = 1.04) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 15.38$, S.D. = 1.76) อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของวิธีการสอนที่ใช้ในการเพิ่มความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน

5.1.2 ความพึงพอใจของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = .06) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.30) ความสนุกสนานและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.38) และความเข้าใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.42)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการสอนแบบโฟนิกส์และรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้าหลายชิ้นที่ยืนยันถึงประสิทธิผลของโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะดังกล่าว การที่วิธีการจัดการเรียนรู้นี้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนที่ชัดเจน ก็อาจเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงได้อย่างเป็นขั้นตอนและมีประสิทธิภาพดังนี้

1) ขั้นสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของวิธีการจัดการเรียนรู้ี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานผ่านการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพ เสียง เกม และกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Weaver (1994) ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักในหน่วยเสียงและความแตกต่างของเสียงผ่านกิจกรรมที่น่าสนใจ นอกจากนี้ ขั้นตอนนี้ยังสอดคล้องกับขั้นการเลียนแบบ (Imitation) ของ Harrow (1972) ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสดังกล่าวและเลียนแบบพฤติกรรมจากครู ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าขั้นตอนนี้มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำและอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการกระตุ้นความสนใจและการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเลียนแบบ

2) ขั้นเริ่มเรียนรู้ โดยการสอนแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากพื้นฐานและเน้นการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้การเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับขั้นการลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง (Manipulation) ของ Harrow (1972) ที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามคำแนะนำทีละขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนตัวอักษร

ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ

3) ขั้นสนุกกับการฝึกฝน โดยการใช้เกมและกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมจับคู่กับคำศัพท์และกิจกรรมร้องเพลง ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการประสมเสียงและแยกเสียงอย่างเพลิดเพลิน ขั้นตอนนี้สอดคล้องกับขั้นการปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ของ Harrow (1972) ซึ่งผู้เรียนได้ฝึกฝนจนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ผลการวิจัยบ่งชี้ว่านักเรียนสามารถค้นพบคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเองผ่านการแทนที่ตัวอักษรของเสียงต้นในคำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในหลักการผสมเสียงและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างคำศัพท์ใหม่

4) ขั้นนักเรียนมีส่วนร่วม โดยการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแข็งขันผ่านการพูด ออกเสียง และเขียนคำศัพท์ด้วยตนเอง เป็นการช่วยพัฒนาทักษะการสะกดคำและความเข้าใจในหลักการอ่านภาษาอังกฤษ ขั้นตอนนี้สอดคล้องกับขั้นการแสดงออก (Articulation) ของ Harrow (1972) ซึ่งผู้เรียนสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันถึงประสิทธิภาพของวิธีการสอนในการส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ทักษะที่ได้เรียนรู้

5) ขั้นส่งเสริมกำลังใจนักเรียน โดยการให้กำลังใจและสร้างความมั่นใจถือเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับขั้นการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ของ Harrow (1972) ที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างเป็นธรรมชาติและคล่องแคล่ว ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้หลากหลายมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความมั่นใจและความคล่องแคล่วที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและการได้รับกำลังใจจากครู

5.2.2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลธิดา กุ้เกียรติกาญจน์ (2559) และจุฑารัตน์ วัลย์รัตน์ (2565) ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งความพึงพอใจในระดับมากของนักเรียนอาจเกิดจากหลายปัจจัย ดังนี้

1) กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมและความสนุกสนาน การใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง และกิจกรรมเคลื่อนไหว ช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างบรรยากาศ

เรียนรู้ที่สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ สุชรา บุนนาค (2559) ที่ว่าเด็ก ๆ จะมีความกระตือรือร้นเมื่อพวกเขาค้นพบว่าตนเองสามารถถอดรหัสคำใหม่ ๆ ได้ด้วยความรู้ด้านโฟนิกส์

2) ความสำเร็จในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ: การเรียนรู้แบบโฟนิกส์มีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมั่นใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Weaver (2002) ที่ระบุว่าการสอนโฟนิกส์มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำ ความสามารถในการอ่านออกเสียงที่เพิ่มขึ้นนี้ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งนำไปสู่ความพึงพอใจในการเรียน

3) การส่งเสริมและให้กำลังใจจากครู: การให้กำลังใจและคำชมเชยจากครูมีบทบาทสำคัญในการสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow, 1972) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้กำลังใจและการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองตลอดกระบวนการเรียนรู้

4) สื่อการสอนที่น่าสนใจ: การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม และจำนวนคำศัพท์ที่เหมาะสม (สุชาดา อินมิ, 2556) มีส่วนช่วยในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการสอนที่น่าสนใจสามารถกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งนำไปสู่ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีและความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น

5) การนำความรู้ไปใช้ได้จริง: การเรียนรู้แบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่นักเรียนเห็นว่าการเรียนรู้ที่เรียนมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้จริง ช่วยเพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและส่งเสริมความพึงพอใจในการเรียนรู้

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ไม่เพียงแต่ส่งผลดีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น แต่ยังสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าพึงพอใจอีกด้วย นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความพึงพอใจในระดับมากต่อวิธีการสอนนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าพวกเขาสนุกกับการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรม และรู้สึกถึงความก้าวหน้าของตนเอง

ความพึงพอใจในระดับสูงนี้ อาจเป็นผลมาจากหลายปัจจัยร่วมกัน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีส่วนร่วม: การใช้เกม เพลง และกิจกรรมเคลื่อนไหว ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่น่าเบื่อและกระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน ทำให้พวกเขารู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้มากขึ้น ความสำเร็จในการอ่านออกเสียง: การที่นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ เป็นเครื่องยืนยันถึงความก้าวหน้าของพวกเขา ซึ่งสร้างความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ต่อไป ความเข้าใจที่ชัดเจนในหลักการอ่าน: การสอนแบบโฟนิกส์เน้นการเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษร ทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน ซึ่งแตกต่างจากการท่องจำแบบเดิม ๆ ที่อาจทำให้เกิดความสับสนและยากต่อการจดจำ การนำไปใช้ได้จริง: รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแสรร์โรว์เน้นการฝึกฝนทักษะอย่างเป็นขั้นตอนและการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนในห้องเรียนกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีประโยชน์ และการได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากครู: การได้รับคำชมและกำลังใจจากครูเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและความพึงพอใจในภาพรวม

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโดยรวมแล้วนักเรียนจะมีความพึงพอใจในระดับสูง แต่ก็ยังมีข้อเสนอแนะบางประการที่อาจนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในอนาคต เช่น การพัฒนาสื่อการสอนให้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น หรือการปรับวิธีการอธิบายหลักการโฟนิกส์ให้เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน หรือการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ อาจช่วยให้เข้าใจความคิดเห็นและประสบการณ์ของนักเรียนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแสรร์โรว์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ควรพิจารณาเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อป้องกันภาวะเหนื่อยล้าและความเครียดจากการทำกิจกรรมแข่งกับเวลา
- 2) ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ทั้งในด้านความสามารถ พื้นฐาน ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมมีความเหมาะสมและส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ
- 3) ควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ และศึกษาผลกระทบในระยะยาว เพื่อให้เห็นภาพรวมของประสิทธิภาพของวิธีการสอนนี้
- 2) ควรพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- 3) ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ก๊อ ก๊อ พิสุทธิ, และก๊อ ก๊อ ชาติ. (2561) การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ โฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอัยพิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). หลักสูตรสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวาน จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นนทบุรี: บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- กฤติดา กู้เกียรติกาญจน์. (2559). ผลของการสอน โฟนิกส์ในการรับรู้คำและอ่านออกเสียงของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, กรุงเทพฯ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2559, 18 กุมภาพันธ์). ฟังอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อชีวิตอนาคต [Web log message]. สืบค้นจาก <http://www.kriengsak.com/Learning-English-For-future-life>
- จิราภรณ์ เสืออินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- จุฑารัตน์ วิไลรัตน์. (2565). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 9(3), 502-513.
- เจษฎา วารี. (2557). ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยาที่เรี้นรู้ แบบร่วมมือและแบบเน้นปฏิบัติ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- ฉัตรพร ทวีวัฒนวงศ์. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 โดยใช้สัทอักษร (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ชุมศักดิ์ มัชฌมจันทร์. (2547). วิธีการออกเสียงและสำเนียง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิบูลย์การ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2552). การพัฒนาโปรแกรมบทเรียน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อธิภัทรนันท์, และนันทิยา แสงสิน. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8(2), 117-124.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2555). ชวนลูกเรียนภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิกส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน. สืบค้นจาก <http://taamkru.com/th/โฟนิกส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>
- คาราศิริ ศิวาลัย, และสุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2557). ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มคำพ้องเสียงด้วยภาพคำศัพท์ที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงตามหลักรหัสเสียงโฟนิกส์ของเด็กปฐมวัย. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 10(2), 183-191.
- ดวงรัตน์ แซ่จาง. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์. วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ, 5(2), 116-126.
- ถวิล ธาราโกชน. (2545). จิตวิทยาสังคม. ลพบุรี: ภาควิชาจิตวิทยา, วิทยาลัยครูเทพสตรี.
- ถิรวัฒน์ ต้นทนิส. (2555). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์, 31(1), 93-95.
- ทิตนา เขมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นันทนา วัฒนเกียรติ. (2548). *สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- นาถรพี ฤทธิชู. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องอนุพันธ์ของฟังก์ชัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พุทธศักราช 2559* (Unpublished
Master's thesis). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). *การใช้โฟนิกส์ส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2547). *การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยโปรแกรม Extensive
reading*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Theories and
development instructional model)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสพีрінดิง ไทย แฟคตอรี.
- บุษบา กนกศิลป์ธรรม. (2535). *รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ประนุช สุขศรี, และปรีชา โนแก้ว. (2545). *รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาการฟัง
จำแนก และออกเสียง สระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่คลาดเคลื่อนของนักศึกษาชั้นปีที่
2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : การวิจัยเชิงปฏิบัติการ.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- เพียว เนตรประชา. (2540). *การวัดและการประเมินผลการศึกษา*. สุพรรณบุรี: สถาบันการพลະ
ศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2547). *ภาพรวมของการศึกษาศัทศาสตร์และภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาลินี พุ่มมาลัย. (2558). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วย
วิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (Unpublished Master's
thesis). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เรมิกา กุลาดี. (2558). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- โรงเรียนอนุบาลนครนายก. (2567). ข้อมูลโรงเรียน. สืบค้นจาก <http://www.any.ac.th/>
- ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล. (2557). การพัฒนาการสะกดคำและการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ พุทธศักราช 2555. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริพันธ์ ศรีวันรงค์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง (Unpublished Doctoral dissertation). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สมชาย วงศา. (2559). การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับเว็บสนับสนุนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). การใช้วิธีสอน โฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนนานาชาติ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สาริณี สุวรรณพันธุ์. (2553). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุชาดา อินมี. (2556). การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการ *Veridian E-Journal*, 6(3), 141-152.
- สุธีรา บุนนาค. (2559). ผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติ ในระดับประถมศึกษา (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์. (2560). การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำงานเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- อรอุษา แซ่เตียว. (2556). การใช้โฟนิกส์ในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- Adams, M., Foorman, B., Lundberg, I., & Beeler, T. (1998). Phonemic Awareness in Young Children: A Classroom Curriculum. *Australasian Journal of Special Education*, 22(1), 72. <https://doi.org/10.1017/S1030011200024283>
- Bowers, J. S., & Bowers, P. N. (2017). Beyond Phonics: The Case for Teaching Children the Logic of the English Spelling System. *Educational Psychologist*, 52(2), 124–141. <https://doi.org/10.1080/00461520.2017.1288571>
- Coates, R. A. G., Gorham, J., & Nicholas, R. (2017). The Efficacy of Phonics-Based Instruction of English as a Second Language in an Italian High School: A Randomised Controlled Trial. *GIST Education and Learning Research Journal*, 15, 29–67.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd ed.). Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Daud, B., & Salamah, U. (2016) Teaching phonics and phonemic awareness in English Beginning reading. *English Education Journal*, 7(3), 329-340.
- Evans, M. A., & Carr, T. H. (1985). Cognitive abilities, conditions of learning, and the early development of reading skill. *Reading Research Quarterly*, 20, 327–350.
- Farokhbakht, L., & Dariush, N. (2015). The Effect of Using Synthetic Multisensory Phonics in Teaching English Literacy on Literacy Learning and Reading Motivation: A Case of Iranian Young Learners of English. *International Journal of Research Studies in Education*, 4(4), 39-52.
- Graddol, D. (2006). *Why Global English may Mean the End of “English as a Foreign Language”*. United Kingdom: British Council.
- Harrow, A. J. (1972). *A Taxonomy of the Psychomotor Domain*. New York: David McKay Co.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hill, S. (1999). *Phonics: Focus on literacy*. Melbourne: Eleanor Curtin.
- Hornby, A. F. (2000). *Advance Learner's Dictionary* (6th ed.). London, England: Oxford University.
- Jenkins, J. (2015). Repositioning English and multilingualism in English as a Lingua Franca. *Journal Englishes in Practice*, 2(3), 49-85.
- Jolly Phonics. (2011). *Jolly Phonics Guide for Parents and Teachers*. Retrieved from <http://www.jollylearning.co.uk>
- Klappenbach, A. (2021, January 26). The 12 most spoken languages in the world [Web log message]. Retrieved from <https://blog.busuu.com/most-spoken-languages-in-the-world/>
- Lane, J. (2021, January 2). The 10 Most Spoken Languages in The World [Web log message]. Retrieved from <https://www.babbel.com/en/magazine/the-10-most-spoken-languages-in-the-world>
- McKay, S. L. (2002). *Teaching English as an international language: Rethinking goals and approaches*. Oxford, England: Oxford University Press.
- Mullins, A. K. (2013). *An Analysis of the Phonics Dance in Two Semi-rural Midwestern Elementary Schools* (Doctoral dissertation). Retrieved from http://rave.ohiolink.edu/etdc/view?acc_num=toledo1370199535
- Salas, A. (2018). *Improving pronunciation through Jolly Phonics Programme in Early years* (Tesis de Maestria en Educacion con Mencion en Ensenanza de Ingles como Lengua Extranjera) (Master's thesis). Retrieved from <https://pirhua.udep.edu.pe/backend/api/core/bitstreams/3fbbc933-08be-47db-ae18-39972ec232d7/content>
- Smith, C. R. (1998). From gibberish phonemic awareness to effective decoding truction. *Journal of the council for Exeptional Children*, 30, 20–25.
- Smith, J. E. (2010). Biculturalism and Multiculturalism: Competing Tensions in Visual Arts Education in Aotearoa-New Zealand. *International Journal of Multicultural Education*, 12(2), 1-18. <https://doi.org/10.18251/ijme.v12i2.319>
- Vacca, J. A., Vacca, R. T., & Gove, M. K. (2000). *Reading and Learning to Read* (4th ed.). UK: Longman.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Weaver, C. (1994). *Reading Process and Practice*. Portsmouth, NH.: Socio Psycholinguistic to Whole Language.
- Weaver, C. (2002). *Reading process and practice* (3rd ed.). Portsmouth, NH: Heinemann.
- Wodecki, R. (2014). *Using pop songs to improve pronunciation in the EFL classroom* (Master's thesis). Retrieved from https://is.muni.cz/th/pcgob/Using_pop_songs_to_improve_pronunciation_in_the_EFL_classroom_format.pdf
- Wolf, G. M. (2016). Letter-sound reading: Teaching preschool children print-to-sound processing. *Early Childhood Education Journal*, 44(1), 11–19.
- Yates, L. (2002). *What is pronunciation? AMEP Research Centre Fact Sheets*. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เข้าตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

1. นายวรารุช วัฒนวิทย์ นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
2. นางสาวจุฬาลักษณ์ บุญสม รองผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลนครนายก
3. นางสาวยาใจ พุทธจรรยา ครู คศ.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนอนุบาลนครนายก

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์
ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับ

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง Unlocking Magical Sounds: A Phonics Adventure for Little Explorers 1

สัปดาห์ที่ 1

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.1/1

ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง

ต 1.1 ป.1/2

ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป.1/3

เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักการเทียบเสียง Phonics ได้ถูกต้อง (K)

2. ออกเสียง Phonics พยัญชนะที่กำหนดให้ ได้ถูกต้อง (P)

3. มีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาอังกฤษมีตัวอักษรทั้งหมด 26 ตัว มีพยัญชนะ 21 ตัว และสระ 5 ตัว (A E I O U) แต่เสียงในภาษาอังกฤษมี 44 เสียง เกิดจากการผสมอักษร 2 – 3 ตัวที่อยู่ติดกันแล้วทำให้เกิดเสียงใหม่ การเรียนโฟนิกส์ก็เพื่อให้นักเรียนฟังออก พูดย่อ อ่านได้ และเขียนเป็นในที่สุด โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก

สาระการเรียนรู้

ทักษะเฉพาะวิชา

การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว ดังนี้

ตัวอักษร	อ่านออกเสียง	วิธีออกเสียง
A	แอะ	-
B	เบอะ	-
C	เคอะ	-
D	เดอะ	-
E	เอะ	-
F	เฟอะ	ออกเสียงรูดไรฟัน ฟันบนแตะริมฝีปากล่าง
G	เกอะ	-
H	เฮอะ	ทำเสียงเหมือนเป่าลมออกมา
I	อิ	-
J	เจอะ	เขยปากเล็กน้อย
K	เคอะ	-
L	เลอะ	ออกเสียงคล้าย เลอะ ลั่นแตะเพดาน
M	เมอะ	ปิดปากเวลาออกเสียง
N	เนอะ	-
O	เออะ	-
P	เพอะ	-
Q	ควอะ	-
R	เรอะ	พูดเร็วๆ ลื่นไม่แตะอะไรเลย
S	เซอะ	-
T	เทอะ	-
U	อะ	-
V	เฟอะ	ฟันบนแตะริมฝีปากล่าง
W	เวอะ	ฟันไม่แตะอะไร ทำปากปกติ
X	คะซี	พูดเร็วๆจะได้เสียง X
Y	เยอะ	-
Z	เซอะ (สั้น)	คล้าย S แต่สูงกว่า

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 รู้จักเสียงตัวอักษร 1 (Analytic Phonics)

ขั้นที่ 1 การสร้างแรงบันดาลใจ

- ครูเริ่มต้นด้วยการทักทายนักเรียนและแนะนำตัว
- ครูถามนักเรียนว่าชอบเรียนภาษาอังกฤษไหม เพราะอะไร
- ครูเล่านิทานสั้น ๆ เกี่ยวกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 เริ่มเรียนรู้

- ครูนำเสนอตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว
- ครูอ่านออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัวให้นักเรียนฟัง
- ครูให้นักเรียนออกเสียงตัวอักษรตามครู

ขั้นที่ 3 สนุกกับการฝึกฝน

- ครูให้นักเรียนจับคู่ระหว่างตัวอักษรกับเสียง โดยครูเป็นผู้อ่านออกเสียง จากนั้นให้นักเรียนเลือกหยิบตัวอักษรที่ตรงกับเสียงและชูบัตรตัวอักษรขึ้น ซึ่งขั้นตอนนี้ครูสามารถให้นักเรียนสลับกันออกมาอ่านออกเสียงตัวอักษรได้

ขั้นที่ 4 นักเรียนมีส่วนร่วม

- ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน โดยให้นักเรียนพูด ออกเสียง และเขียนตัวอักษรด้วยตัวเอง

ขั้นที่ 5 ส่งเสริมกำลังใจนักเรียน

- ครูให้กำลังใจนักเรียนเสมอ และให้นักเรียนรู้ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้
- ครูให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีส่วนร่วมและอ่านออกเสียงได้ดี และพูดชื่นชมนักเรียนที่อยากมีส่วนร่วมแต่ยังไม่กล้าพูด โดยครูแนะนำให้นักเรียนไปฝึกฝนเพิ่มเติม
- ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 2 Unlocking Magical Sounds: A Phonics Adventure for Little Explorers 2

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้วิธีการออกเสียงตัวอักษรที่ถูกต้อง ซึ่งตัวอักษรจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ Consonants และ Vowels

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)

- นักเรียนทราบการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ 21 ตัวอักษรที่จัดเป็น Consonants ทุกตัว ยกเว้น A E I O U

ด้านทักษะ/กระบวนการ(P)

- นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ 21 ตัวอักษรที่จัดเป็น Consonants ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน phonics
- นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ที่ถูกต้อง

ด้านเจตคติ(A)

นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ เชื่อมมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

สาระการเรียนรู้

Vocabulary: clock, crab, drum, frog, star, whale, write, smile, slide และ three

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ขั้นที่ 1 การสร้างแรงบันดาลใจ

- ครูเข้ามาในห้องและพูดทักทายนักเรียนในชั้น

Teacher: Good morning. How are you today?

Student: I'm fine, thank you and you?

Teacher: I'm great.

ขั้นที่ 2 เริ่มเรียนรู้

- ครูเปิดเพลงการออกเสียงคำศัพท์ ใน YouTube ให้นักเรียนร้องตาม พร้อมทำท่าประกอบ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสุขสนทนและสนใจกับบทเรียน
 - ครูนำเสนอการออกเสียงตามหลักตัวอักษรภาษาอังกฤษที่จัดเป็น Consonants ทุกตัวยกเว้น A E I O U ซึ่งเสียง Consonants จะค่อนข้างตรงไปตรงมา ถ้าเห็นตัวอักษรหรือการสะกดคำแบบใดก็มักออกเสียงแบบนั้น โดยครูนำบัตรตัวอักษรชูขึ้นทีละตัว และอ่านให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม จากนั้นครูชูบัตรตัวอักษรขึ้นและให้นักเรียนอ่านเอง โดยสลับบัตรคำไปมา เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนออกเสียงถูกต้อง
 - ครูอธิบายให้เรียนทราบว่า Consonants ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปที่อยู่ด้วยกัน โดยที่แต่ละตัวยังคงเสียงของมันเอง เช่น sm ใน small ออกเสียง /สเมอะ/ เป็นการผสมเสียง

- ครูนำเสนอคำศัพท์ 10 คำ ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ

clock	crab
drum	frog
star	smile
write	whale
slide	three

โดยครูอธิบายหลักการออกเสียงว่า cl ออกเสียง เคลอะ

cr	ออกเสียง เครอะ
dr	ออกเสียง เดอะ
fr	ออกเสียง เฟอะ
st	ออกเสียง สตะอะ
sm	ออกเสียง สมอะ
wr	ออกเสียง เหวอะ
wh	ออกเสียง เฮอะ
sl	ออกเสียง สลอะ
thr	ออกเสียง เทรอะ

ขั้นที่ 3 สนุกกับการฝึกฝน

- นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน เพื่อเล่นเกมผสมคำศัพท์โดยครูจะวางบัตรตัวอักษรไว้หน้าห้อง และครูพูดคำศัพท์ ทีละคำ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งไปหาบัตรตัวอักษรมาผสมคำกัน กลุ่มไหนหาตัวอักษรมาผสมได้ถูกต้องและไวที่สุด กลุ่มนั้นจะได้คะแนนในคำนั้นไป

ขั้นที่ 4 นักเรียนมีส่วนร่วม

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันผสมคำศัพท์ด้วยตัวเอง และเขียนลงบันทึกในสมุด
 - ครูและนักเรียนสรุปความรู้ที่ได้เรียนมาในวันนี้
 - ครูถามนักเรียนว่า เกมที่ครูให้เล่นวันนี้ ถ้าจะสำเร็จนักเรียนต้องมีคุณธรรมด้านใด

ตอบ (ความสามัคคี)

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- บัตรคำตัวอักษรภาษาอังกฤษตัว A-Z
- บัตรภาพคำศัพท์ตัวอักษรภาษาอังกฤษ
- คลิปวิดีโอเพลงการออกเสียงคำศัพท์ใน Youtube
- บัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- วงล้อ โฟนิิกส์
- สมุดบันทึก

8. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. บอกลักษณะเทียบเสียง Phonics ได้ถูกต้อง (K)	ตรวจใบงาน	ใบงาน	ร้อยละ 70 ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. ออกเสียงตัวอักษรที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง (P)	ประเมินการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน	แบบประเมินการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน	ระดับ 3 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
3. มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (A)	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับ 3 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวยาใจ พุทธจรรยา)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

- อนุญาต
- ไม่อนุญาต เนื่องจาก
- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

ลงชื่อ

(นางสาวสุดารัตน์ กลิ่นบุบผา)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาลนครนายก

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

- อนุญาต
- ไม่อนุญาต เนื่องจาก
- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

ลงชื่อ

(นายจำลอง เรียงศรีเจริญพร)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลนครนายก

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวรัชดาภรณ์ สุกรปัทม)

ครูผู้สอน

ใบงาน

NAME: _____ CLASS: _____ DATE: _____

BEGINNING SOUND

Circle the correct beginning sound of each picture.

C A N

L B A

C D O

C A B

G B A

B O K

A C R

A E F

C Y B

E L B

S U B

N M O

A T C

D G O

T R A

I R B

A P C

E P R

G R A

E R I

เฉลย

NAME: _____ CLASS: _____ DATE: _____

BEGINNING SOUND

Circle the correct beginning sound of each picture.

C A N

L **B** AC **D** OC **A** BG **B** A**B** O KA **C** RA E **F**C Y **B**E L **B**S U **B**N **M** OA T **C****D** G OT **R** AI R **B**A P **C**E **P** R**G** R A**E** R I

แบบทดสอบเรื่อง
รู้จักเสียงตัวอักษร (Analytic Phonics)

1. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เอะ/

- a. A
- b. E
- c. I
- d. O

เฉลย: c

2. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เคอะ/

- a. C
- b. D
- c. L
- d. M

เฉลย: a

3. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เซอะ/

- a. S
- b. T
- c. U
- d. V

เฉลย: a

4. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /แควอะ/

- a. P
- b. Q
- c. R
- d. S

เฉลย: b

5. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /อะ/

- a. U
- b. V
- c. W
- d. X

เฉลย: a

6. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เอะ/

- a. D
- b. E
- c. F
- d. G

เฉลย: b

7. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เออะ/

- a. M
- b. N
- c. O
- d. P

เฉลย: c

8. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เพอะ/

- a. N
- b. O
- c. P
- d. Q

เฉลย: c

9. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /เกอะ/

- a. G
- b. H
- c. I
- d. J

เฉลย: a

10. ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใดที่ออกเสียงว่า /ซี/

- a. F
- b. G
- c. H
- d. Z

เฉลย: d

เกณฑ์การประเมิน

ความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ A-Z ในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.1

ระดับ 5 (ดีเลิศ)

นักเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนทุกเสียง
สม่ำเสมอ ไม่มีติดขัด

ระดับ 4 (ดี)

นักเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ได้อย่างถูกต้องชัดเจนส่วนใหญ่

ระดับ 3 (พอใช้)

นักเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนบ้าง

ระดับ 2 (ควรปรับปรุง)

นักเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนน้อย

ระดับ 1 (ปรับปรุง)

นักเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนไม่ครบถ้วน

แบบประเมิน
ความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ A-Z ในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.1

เลขที่	ชื่อ สกุล	ระดับพฤติกรรม					ผลการประเมิน
		5	4	3	2	1	
1							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
3							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
4							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
5							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
6							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
7							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
8							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
9							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
10							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
11							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
12							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
13							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
14							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
15							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
16							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
17							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
18							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
19							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
20							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
21							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
22							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
23							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
24							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
25							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
26							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
27							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
28							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
29							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
30							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
31							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
32							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
33							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
34							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
35							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
36							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เลขที่	ชื่อ สกุล	ระดับพฤติกรรม					ผลการประเมิน
		5	4	3	2	1	
37							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
38							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
39							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.1

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1

ไม่ถูกต้อง นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องเลย อาจเป็นเพราะไม่ทราบวิธีออกเสียง หรือออกเสียงผิด ไปจากเสียงมาตรฐาน

ระดับ 2

ถูกต้องบ้าง ผิดบ้าง นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษถูกต้องบ้าง ผิดบ้าง อาจเป็นเพราะยังไม่คุ้นเคยกับเสียง หรือออกเสียงไม่ชัดเจน

ระดับ 3

ถูกต้องปานกลาง นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษถูกต้องปานกลาง อาจมีเสียงบางส่วนของคำที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง หรือออกเสียงไม่ชัดเจนนัก

ระดับ 4

นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษถูกต้องมาก ออกเสียงได้ชัดเจน ใกล้เคียงกับเสียงมาตรฐาน

ระดับ 5

ถูกต้องสมบูรณ์ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษถูกต้องสมบูรณ์ ออกเสียงได้ชัดเจน ใกล้เคียงกับเสียงมาตรฐาน โดยไม่มีข้อผิดพลาดใดๆ

แบบประเมิน
การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.1

เลขที่	ชื่อ สกุล	ระดับพฤติกรรม					ผลการประเมิน
		5	4	3	2	1	
1							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
3							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
4							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
5							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
6							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
7							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
8							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
9							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
10							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
11							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
12							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
13							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
14							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
15							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
16							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
17							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
18							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
19							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
20							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
21							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
22							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
23							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
24							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
25							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
26							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
27							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
28							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
29							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
30							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
31							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
32							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
33							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
34							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
35							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
36							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
37							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เลขที่	ชื่อ สกุล	ระดับพฤติกรรม					ผลการประเมิน
		5	4	3	2	1	
38							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
39							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1

ไม่กระตือรือร้น นักเรียนไม่มีความสนใจหรือความตั้งใจในการเรียนรู้ มักแสดงออกด้วยการไม่ตั้งใจฟัง ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ไม่กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

ระดับ 2

กระตือรือร้นน้อย นักเรียนมีความสนใจหรือความตั้งใจในการเรียนรู้บ้าง แต่ยังไม่มากนัก มักแสดงออกด้วยการตั้งใจฟังบ้าง ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมบ้าง ไม่ตั้งใจทำกิจกรรมบ้าง กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ บ้าง

ระดับ 3

กระตือรือร้นปานกลาง นักเรียนมีความสนใจหรือความตั้งใจในการเรียนรู้ในระดับปานกลาง มักแสดงออกด้วยการตั้งใจฟัง มีส่วนร่วมในกิจกรรมบ้าง ไม่ตั้งใจทำกิจกรรมบ้าง กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในระดับปานกลาง

ระดับ 4

กระตือรือร้นมาก นักเรียนมีความสนใจหรือความตั้งใจในการเรียนรู้ในระดับสูง มักแสดงออกด้วยการตั้งใจฟัง มีส่วนร่วมในกิจกรรม ตั้งใจทำกิจกรรม กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในระดับสูง

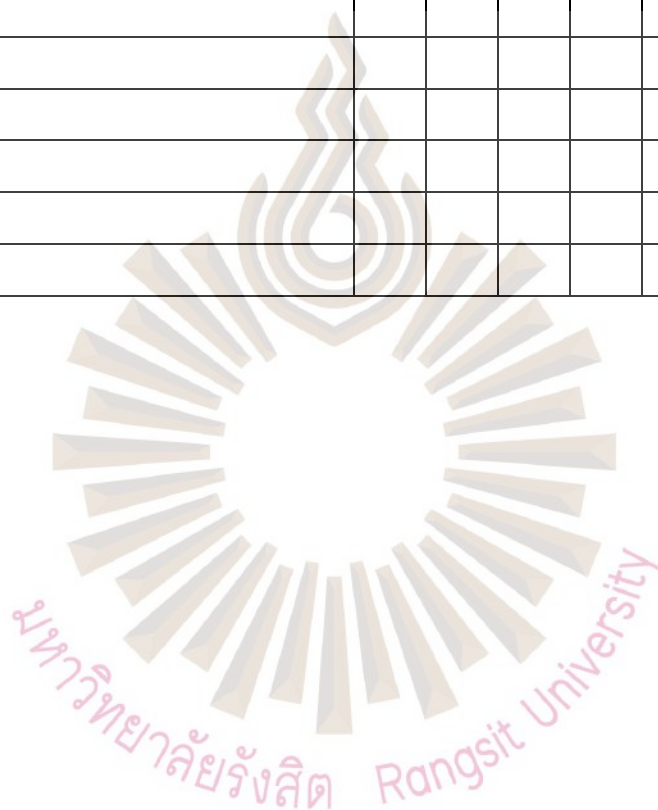
ระดับ 5

กระตือรือร้นมากที่สุด นักเรียนมีความสนใจหรือความตั้งใจในการเรียนรู้ในระดับสูงสุด มักแสดงออกด้วยการตั้งใจฟังอย่างตั้งใจ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ตั้งใจทำกิจกรรมอย่างตั้งใจ กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากที่สุด

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
ความกระตือรือร้นในการเรียน

เลขที่	ชื่อ สกุล	ระดับพฤติกรรม					ผลการประเมิน
		5	4	3	2	1	
1							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
3							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
4							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
5							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
6							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
7							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
8							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
9							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
10							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
11							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
12							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
13							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
14							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
15							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
16							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
17							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
18							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
19							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
20							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
21							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
22							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
23							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
24							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
25							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
26							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
27							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
28							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เลขที่	ชื่อ สกุล	ระดับพฤติกรรม					ผลการประเมิน
		5	4	3	2	1	
29							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
30							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
31							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
32							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
33							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
34							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
35							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
36							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
37							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
38							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
39							☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถ
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คำ

one	cat	pen	dog	sun
boy	toy	hat	run	man
ten	bus	two	fan	cup
in	on	bed	cap	win

เกณฑ์การพิจารณา

นักเรียนอ่านได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 (16 คำ) ขึ้นไปจึงถือว่าผ่าน

แบบบันทึกการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา 11101

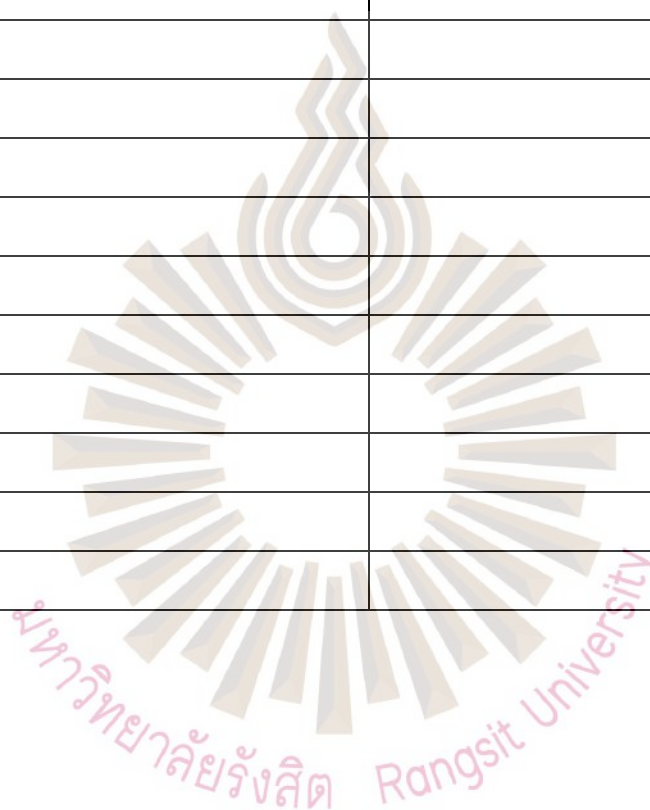
ปีการศึกษา 2567

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 สอนวันที่..... เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) มาตรฐาน ต.1.1 ป ½

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			
37			
38			
39			

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์
ร่วมกับทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์**

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์

โปรดตอบคำถามโดยเลือกระดับความพึงพอใจของนักเรียนตามรายการที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก 	ปานกลาง 	น้อย
1.	นักเรียนเข้าใจการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์			
2.	นักเรียนคิดว่าใบงานที่ทำเหมาะสมกับบทเรียน			
3.	นักเรียนคิดว่าสื่อการสอนที่ครูใช้น่าสนใจ			
4.	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่ครูจัดให้สนุกสนาน			
5.	นักเรียนคิดว่าครูให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนได้ดี			
6.	นักเรียนคิดว่านักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่			
7.	นักเรียนคิดว่านักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

1. ดัชนีความสอดคล้องเป้าหมายพฤติกรรม (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 1 เรื่อง Unlocking Magical Sounds: A Phonics Adventure for Little Explorers 1/2

ลำดับที่	เนื้อหา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1	ขั้นตอนของกิจกรรมมีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	1	1	1	1.00
2	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้	1	1	1	1.00
3	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความปลอดภัย	1	1	1	1.00
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัย	1	1	1	1.00
6	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความน่าสนใจ	1	1	1	1.00
7	สื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
8	สื่อและแหล่งเรียนรู้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน	1	1	1	1.00
การวัดผลและประเมินผล					
9	ความเหมาะสมของวิธีการวัด/สิ่งที่วัด	1	1	1	1.00
10	ความเหมาะสมของเครื่องมือวัด	1	1	1	1.00
11	ความเหมาะสมของเกณฑ์การวัด	1	1	1	1.00

แผนที่ 2 เรื่อง Cracking the Letter Code: Fun with Phonics Sounds and Words 1/2

ลำดับที่	เนื้อหา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1	ขั้นตอนของกิจกรรมมีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	1	1	1	1.00
2	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้	1	1	1	1.00
3	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความปลอดภัย	1	1	1	1.00
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัย	1	1	1	1.00
6	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความน่าสนใจ	1	1	1	1.00
7	สื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
8	สื่อและแหล่งเรียนรู้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน	1	1	1	1.00
การวัดผลและประเมินผล					
9	ความเหมาะสมของวิธีการวัด/สิ่งที่วัด	1	1	1	1.00
10	ความเหมาะสมของเครื่องมือวัด	1	1	1	1.00
11	ความเหมาะสมของเกณฑ์การวัด	1	1	1	1.00

แผนที่ 3 เรื่อง Building Sound Bridges: Stepping into Confident Reading with Phonics 1/2

ลำดับที่	เนื้อหา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม					
1	ขั้นตอนของกิจกรรมมีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	1	1	1	1.00
2	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้	1	1	1	1.00
3	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความปลอดภัย	1	1	1	1.00
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัย	1	1	1	1.00
6	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความน่าสนใจ	1	1	1	1.00
7	สื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
8	สื่อและแหล่งเรียนรู้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน	1	1	1	1.00
การวัดผลและประเมินผล					
9	ความเหมาะสมของวิธีการวัด/สิ่งที่วัด	1	1	1	1.00
10	ความเหมาะสมของเครื่องมือวัด	1	1	1	1.00
11	ความเหมาะสมของเกณฑ์การวัด	1	1	1	1.00

แผนที่ 4 เรื่อง Super Sound Detectives: A Phonics Word-Cracking Adventure 1/2

ลำดับที่	เนื้อหา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม					
1	ขั้นตอนของกิจกรรมมีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	1	1	1	1.00
2	นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้	1	1	1	1.00
3	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้					
4	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความปลอดภัย	1	1	1	1.00
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัย	1	1	1	1.00
6	สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความน่าสนใจ	1	1	1	1.00
7	สื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
8	สื่อและแหล่งเรียนรู้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน	1	1	1	1.00
การวัดผลและประเมินผล					
9	ความเหมาะสมของวิธีการวัด/สิ่งที่วัด	1	1	1	1.00
10	ความเหมาะสมของเครื่องมือวัด	1	1	1	1.00
11	ความเหมาะสมของเกณฑ์การวัด	1	1	1	1.00

2. ดัชนีความสอดคล้องเป้าหมายพฤติกรรม (IOC) ของแบบบันทึกการประเมินพัฒนาการความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ลำดับที่	รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ A-Z ในภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
2	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
3	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	1	0	1	0.67
4	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00
5	เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์	1	0	1	0.67

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล 1: 1 (Individual Tryout)

นักเรียนคนที่	คะแนนใบงานระหว่างเรียน				รวมคะแนน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4		
	10	10	10	10		
1	5	7	3	5	20	10
2	6	7	9	6	28	16
3	5	6	8	7	26	15
รวม	16	20	20	18	74	41
ค่าเฉลี่ย	5.33	6.67	6.67	6.00	24.67	13.67
S.D.	0.58	0.58	3.21	1.00	4.16	3.21
ร้อยละ	53.33	66.67	66.67	60.00	61.67	68.33

E1: 61.67

E2: 68.33

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout)

นักเรียนคนที่	คะแนนใบงานระหว่างเรียน				รวมคะแนน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4		
	10	10	10	10		
1	7	8	7	7	29	16
2	9	8	6	8	31	15
3	6	5	7	8	26	17
4	5	6	7	9	27	15
5	7	5	8	7	27	17
6	7	7	6	7	27	17
7	6	8	7	8	29	16
8	4	7	8	9	28	19
9	8	8	7	8	31	18
รวม	59	62	63	71	255	150
ค่าเฉลี่ย	6.56	6.89	7.00	7.89	28.33	16.67
S.D.	1.51	1.27	0.71	0.78	1.80	1.32
ร้อยละ	65.56	68.89	70.00	78.89	70.83	83.33

E1: 70.83

E2: 83.33

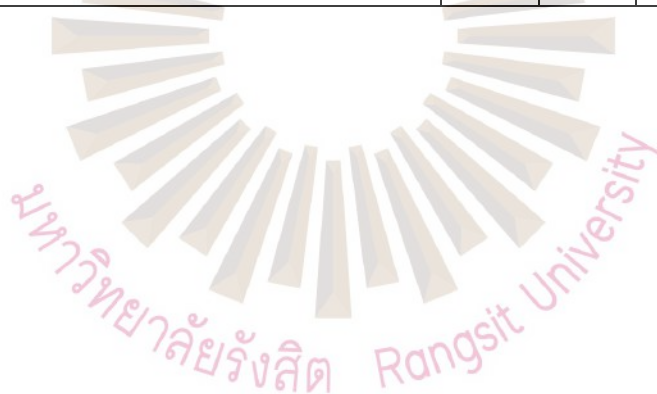
ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของแบบทดสอบ ก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	แปลผล	อำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1.	0.97	ทิ้ง	-0.04	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
2.	0.53	ใช้ได้	-0.05	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
3.	0.50	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
4.	0.17	ทิ้ง	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
5.	0.73	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
6.	0.93	ทิ้ง	0.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
7.	0.57	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
8.	0.63	ใช้ได้	0.64	ใช้ได้	ใช้ได้
9.	0.80	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
10.	0.90	ทิ้ง	-0.13	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
11.	0.33	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
12.	0.43	ใช้ได้	0.01	ใช้ได้	ใช้ได้
13.	0.30	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
14.	0.30	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
15.	0.60	ใช้ได้	0.22	ใช้ได้	ใช้ได้
16.	0.57	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
17.	0.40	ใช้ได้	0.52	ใช้ได้	ใช้ได้
18.	0.80	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
19.	0.80	ใช้ได้	0.11	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
20.	0.60	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเที่ยงแบบโลเวท (Lovett Reliability) = 0.9085

ตารางที่ 4 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ แอร์โรว์ ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ลำดับที่	รายการ	คะแนน ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1.	ใช้สื่อประกอบการสอนที่เหมาะสม	+1	+1	0	0.67
2.	ขั้นตอนการสอนทำให้เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	เนื้อหา และกิจกรรมน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00
4.	การทำกิจกรรมใบงานหลังเรียน	+1	+1	+1	1.00
5.	สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 5 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

นักเรียนคนที่	Pretest (20)	Posttest (20)	ค่าความต่าง
1	6	20	14
2	4	10	6
3	6	18	12
4	6	15	9
5	5	15	10
6	7	14	7
7	3	20	17
8	4	17	13
9	4	20	16
10	7	28	21
11	4	19	15
12	4	20	16
13	6	13	7
14	4	17	13
15	3	19	16
16	4	16	12
17	7	20	13
18	4	13	9
19	1	16	15
20	6	17	11
21	3	20	17
22	4	14	10
23	4	15	11
24	6	17	11
25	5	20	15
26	7	19	12

ตารางที่ 6 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (ต่อ)

นักเรียนคนที่	Pretest (20)	Posttest (20)	ค่าความต่าง
27	3	18	15
28	4	20	16
29	4	13	9
30	4	17	13
31	1	17	16
32	4	20	16
33	6	19	13
34	4	18	14
35	3	20	17
36	4	18	14
37	7	20	13
38	4	13	9
39	1	17	16
(\bar{X})	4.28	17.23	
S.D.	1.65	2.63	

ภาคผนวก จ

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
และหนังสือขอตกลงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

มหาวิทยาลัยรังสิต
จตุจักร กรุงเทพมหานคร
12000

Rangsit University
Mueang-Aie, Pathumthani Rd
Pathumthani 12000, Thailand

T: (66) 2597 2200-30
F: (66) 2791 5757
E: info@rsu.ac.th

ที่ รสท/4800.1040.2/6

22 เมษายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
เรียน นายวราวุธ วดีวรวิทย์

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

เนื่องด้วย นางสาวรัชดาภรณ์ ศุภรัตน์ รหัสนักศึกษา 6204326 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธี
สอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยมี ดร.พิบูลย์ ด้บุญบุตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัด
กระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือวิจัย ซึ่ง นางสาวรัชดาภรณ์ ศุภรัตน์ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมาแนะนำเสนอท่านต่อไป
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นางสาวรัชดาภรณ์ ศุภรัตน์ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Supaporn Schulnongs

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-997-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายวราวุธ วดีวรวิทย์

มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(นายวราวุธ วดีวรวิทย์)

28 / 4 เม.ย. / 67

หมายเหตุ : ผู้ผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้นักศึกษาส่งแบบตอบรับในชั้นตอนจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์ที่บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University
Mueang-Kee, Pathumthani Rd.
Pathumthani 12000, Thailand
T. (66) 2997 2200-30
F. (66) 2791 5353
E. info@rsu.ac.th

ที่ วสท/4800.1040.3/6

22 เมษายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวจุฬาลักษณ์ บุญสม ตำแหน่ง รองผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลนครนายก

เนื่องด้วย นางสาวรัชดาภรณ์ สุกรบัณฑิต รหัสนักศึกษา 6204326 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยมี ดร.พิบูลย์ ศัญญบุศร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขอเชิญคุณเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ซึ่ง นางสาวรัชดาภรณ์ สุกรบัณฑิต จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมาเสนอท่านต่อไป จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นางสาวรัชดาภรณ์ สุกรบัณฑิต ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Nipaporn Schulnong

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-897-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล.....นางจุฬาลักษณ์ บุญสม

มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ.....
(นางสาวจุฬาลักษณ์ บุญสม)
๑๖ / เมษายน / ๒๕๖๗

หมายเหตุ : เมื่อผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้แนบศึกษาชื่อแบบตอบรับนี้ในอีเมลจนจัดรูปถ่ายวิทยานิพนธ์ไปที่บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรังสิต
เมืองเอก ถนนพหลโยธิน
วัดประจักษ์ 12000

Rangsit University
Mueang-Aek, Phaholyothin Rd.
Pathumthani 12000, Thailand

T. (66) 2997 2200-30
F. (66) 2791 5757
E. info@ru.ac.th

ที่ วสท/4800.1040.4/6

22 เมษายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอาใจ พุทธจรรยา

ตำแหน่ง ครู คศ.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลนครนายก

เนื่องด้วย นางสาวรัชดาภรณ์ ศุกรบัณฑิต รหัสนักศึกษา 6204326 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ โดยมี ดร.พิบูลย์ ตัญญุบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ซึ่ง นางสาวรัชดาภรณ์ ศุกรบัณฑิต จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมาแนะนำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นางสาวรัชดาภรณ์ ศุกรบัณฑิต ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Nippon Sathakong

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-997-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล.....นางสาวอาใจ พุทธจรรยา

- มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(*นางสาวอาใจ พุทธจรรยา*)

23 / เม.ย. / 2567

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University T: (66) 2937 2200-30
 ลีวงศ์นอก พนังโยโย่ Mahachulalongkornrajavidyalaya T: (66) 2731 5157
 จปท.รังสิต 12000 Pathumthani 12000 Thailand E: info@rsu.ac.th

ที่ วสท.4800/1040.5/6

22 เมษายน 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ Try out

เรียน ดร.จำลอง เรียงศรีเจริญพร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวรัชดาภรณ์ สุครบัตพร รหัสนักศึกษา 6204326 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์ริว โดยมี ดร.พิบูลย์ ตัญญบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ นางสาวรัชดาภรณ์ สุครบัตพร รหัสนักศึกษา 6204326 ช่วงเดือนเมษายน 2567 ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือดังกล่าวข้างต้น และวิทยาลัยครูสุริยเทพขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Niprasan Schulnong

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-997-2222 ต่อ 1275-0

แบบตอบรับการในเก็บข้อมูลวิจัย

ชื่อ-นามสกุล.....ดร.จำลอง เรียงศรีเจริญพร..... ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบาลานควินายก

อนุญาตให้เก็บข้อมูลวิจัย

ไม่อนุญาตให้เก็บข้อมูลวิจัย

ลงชื่อ.....

(นายจำลอง เรียงศรีเจริญพร)

23, เมษายน 2567

หมายเหตุ : เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องลงนามในแบบตอบรับ ให้นักศึกษาส่งแบบตอบรับนี้ในชั้นเรียนแจ้งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ไปยังบัณฑิต

ที่ รสท.4800/1040.6/6

22 เมษายน 2567

เรื่อง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ดร.จำลอง เรียงศรีเจริญพร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวรัชดาภรณ์ สุครบันทร รหัสนักศึกษา 6204326 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแอรโรว์ โดยมี ดร.พิบูลย์ ด้ยญบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ นางสาวรัชดาภรณ์ สุครบันทร รหัสนักศึกษา 6204326 ช่วงเดือนเมษายน 2567 ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้วย จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือดังกล่าวข้างต้น และวิทยาลัยครูสุริยเทพขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Nipaporn Sakulnong

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-097-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการในเก็บข้อมูลวิจัย

ชื่อ-นามสกุล... ศ.ช. จำลอง เรียงศรีเจริญพร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนครนายก

 อนุญาตให้เก็บข้อมูลวิจัย ไม่อนุญาตให้เก็บข้อมูลวิจัย

ลงชื่อ.....

(นายจำลอง เรียงศรีเจริญพร)

13 / 18 ย / 2567

ใบตอบรับการได้รับหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการงานวิจัย เพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน ในการนี้โครงการงานวิจัยของท่านได้ผ่านกระบวนการในการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต ครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิตให้แก่ท่านจำนวน 1 ฉบับ

เอกสารรับรองเลขที่ : COA. No. RSUERB2024-060

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์
THE DEVELOPMENT OF GRADE 1 STUDENTS ENGLISH VOCABULARY READING METHOD USING PHONICS TEACHING AND HARROW'S MODEL ON PRACTICAL SKILL

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวรัชดาภรณ์ ศุภกรปมิตร

ชื่อนักวิจัยร่วม : ดร.พิบูลย์ ดัญญบุตร

ชื่อหน่วยงานที่สังกัด : วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

วิธีทบทวน : พิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนแบบเร่งด่วน (Expedited Review)

เอกสารที่รับรอง : 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์

วันที่รับรอง : 10 เมษายน 2567 วันที่หมดอายุ : 10 เมษายน 2569

ทั้งนี้ หากท่านได้รับหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน พร้อมตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในหนังสือรับรองดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ขอความกรุณาท่านลงนามและส่งกลับมายังสำนักงานจริยธรรมการวิจัยเพื่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ จะดำเนินการต่อไป

- ตรวจสอบแล้วถูกต้อง (สามารถ Scan เป็นไฟล์ ส่งกลับมายัง Email: rsuethics@rsu.ac.th)
- ตรวจสอบแล้วมีแก้ไข (โปรดแก้ไขในใบรับรอง พร้อมส่งเอกสารทั้งหมดกลับสำนักงานจริยธรรมการวิจัย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ
(นางสาวรัชดาภรณ์ ศุภกรปมิตร)
วันที่ 10 เม.ย. 67

สแกนด้วย CamScanner

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย ห้อง 504, ชั้น 5, อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ตึก 1), มหาวิทยาลัยรังสิต
โทร. 0-2791-5687 Email: rsuethics@rsu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	รัชดาภรณ์ ศุกรปัทมพร
วัน เดือน ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2531
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, 2554 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, 2567
ที่อยู่ปัจจุบัน	98 หมู่ที่ 11 ตำบลเขาพระ อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลนครนายก
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูอัตราจ้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก